

KURJER WILEŃSKI

NIEZALEŻNY ORGAN DEMOKRATYCZNY

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Wilno, Biskupia 4. Telefony: Redakcji 79, Administracji 99. Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 2—3 ppoł. Sekretarz redakcji przyjmuje od godz. 1—3 ppoł. Administracja czynna od godz. 9¹/₂—3¹/₂ ppoł. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Dyrektor wydawnictwa przyjmuje od godz. 1—2 ppoł. Ogłoszenia są przyjmowane: od godz. 9¹/₂—3¹/₂ i 7—9 wiecz. Konto czekowe P. K. O. Nr. 80.750. Drukarnia — ul. Biskupia 4. Telefon 3-40.

CENA PRENUMERATY: miesięcznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową i dodatkiem książkowym 3 zł., z odbiorem w administracji 2 zł. 50 gr. Zagranicą 6 zł. CENA OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetry przed tekstem — 75 gr., w tekście 60 gr., za tekstem—30 gr., kronika redakc., komunikaty — 70 gr. za mm. jednoszp., ogłoszenia mieszkaniowe — 30 gr. za wyraz. Do tych cen dolicza się za ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne 50%, w numerach niedzielnych i świątecznych 25%, zagraniczne 100%, zamiejscowe 25%. Dla poszukujących pracy 50% zniżki. Za numer dowodowy 15 gr. Układ ogłoszeń w tekście 4-ro łamowy, za tekstem 6-cio łamowy. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń i nie przyjmuje zastrzeżeń miejsca.

Ś. P.

WITOLD PREWYSZ-KWINTO

Posel na Sejm Rzeczypospolitej, Prezes Rady Powiatowej B.B.W.R. w Braślawiu, Kawaler Krzyża Niepodległości i Złotego Krzyża Zasługi

ur. dnia 5 czerwca 1888 r., zmarł w Wilnie po krótkich a ciężkich cierpieniach dnia 23 czerwca 1934 r.

W zmarłym traci społeczeństwo jednego z zasłużonych i najgorliwszych działaczy na niwie pracy państwowej, człowieka o kryształowym charakterze obywatela.

Cześć Jego pamięci!

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby przy ul. Królewskiej 7 do kościoła po Bernardyńskiego nastąpi w poniedziałek dnia 25 czerwca r. b. o godzinie 18. Nabożeństwo żałobne odbędzie się we wtorek dnia 26 czerwca w kościele po Bernardyńskim o godz. 10-tej, poczem zwłoki zostaną złożone na miejscu wiecznego spoczynku na cmentarzu po Bernardyńskim o czym zawiadamiają

RADA WOJEWÓDZKA B. B. W. R.
WILEŃSKA GRUPA PARLAMENTARNA BBWR

Ś. p. Witold Prewysz-Kwinto

Wskutek nagłej śmierci ś. p. Witolda Kwinto, posła na Sejm z ziemi święciańskiej i braślawskiej ponosi ciężką stratę, poza najbliższą rodziną, przedewszystkiem Blok Bezpartyjny Współpracy z Rządem, którego zmarły był bardzo czynnym i pracowitym członkiem. Ale nietylko organizację polityczną okrywa ten żgon żałobą.

Zmarły był jednym z niezbyt, niestety, licznych u nas przedstawicieli średniej własności ziemskiej, biorących żywy udział w życiu społecznym wogóle. Pracował w samorządzie, w organizacjach rolniczych i kredytowych, cieszył się wielką sympatją i zaufaniem swoich współobywateli. Należał do rządu ziemian nie ograniczających swoich zainteresowań do spraw i interesów tej klasy społecznej. Współdziałał we wszelkich poczynaniach społeczno-gospodarczych swego powiatu, był typowym, prawdziwie „tutejszym“, działaczem społecznym wsi wileńskiej, z którą przez swój, doskonale prowadzony, warsztat rolniczy i przez umiłowanie swego kraju silnie był związany.

Wieść o śmierci ś. p. Kwinty spadła na organizację, do których należał, oraz na rodzinę i bliższych znajomych całym niespodziewanie. Jeszcze na kilka godzin przed żgonem zmarły przyjechał do Wilna, aby się poradzić lekarza spowodu zewnętrznego, zdawało się, przypadłości. Wbrew wszystkiemu jednak, coby można było przypuścić, okazała się ona śmiertelną. Odszedł od nas niespodziewanie człowiek w sile wieku, ruchli-

Ku czci ś. p. min. Pierackiego

TORUŃ (Pat). Na posiedzeniu rady miejskiej Tczewa jednomyślnie uchwalono przemianowanie Starego Rynku na plac Bronisława Pierackiego. Również w Pelplinie przemianowano rynek Staromiejski na plac Bronisława Pierackiego.

wy i pożyteczny pracownik, gorliwy i zaśluzony obywatel kraju, okrywając żalobą siostrę, panią Rodkiewiczową, pozostawiając po sobie szczery i głęboki żal u tych, którzy go znali i z nim współpracowali.

Piszące te słowa łączyły ze zmarłym bliskie, serdeczne stosunki z lat wspólnych studiów akademickich w Rydze. Niech że wolno mu będzie do tego krótkiego, żałobnego wspomnienia, dołączyć smutne słowa pożegnania starego kolegi i przyjaciela.

Cześć Jego pamięci!

Festis.

†
Ś. P.

WITOLD PREWYSZ-KWINTO

Posel na Sejm R. P., Radca Wileńskiej Izby Rolniczej, Prezes Okręgowego Towarzystwa Organizacji i Kółek Rolniczych w Braślawiu, Członek Wydziału Powiatowego w Braślawiu, Prezes Rady Komunalnej Kasy Oszczędności w Braślawiu

zmarł po krótkich cierpieniach 23 VI.34 roku.

O bolesnej tej stracie zawiadamia

WILEŃSKA IZBA ROLNICZA.

TELEF. OD WŁASN. KORESP. Z WARSZAWY.

Kto będzie ministrem Spraw Wewn.? Pogłoski dookoła kandydatur

Sprawa nominacji na stanowisko ministra spraw wewnętrznych, o czym donosiliśmy wczoraj, stanie się aktualna około 1 lipca r. b. W czasie tym ustalona zostanie ostatecznie kandydatura na to stanowisko.

Wśród nazwisk kandydatów wymieniają pp. b. premiera Al. Prystora, obecnego ministra op. sp. Paciorkowskiego, wojewodę lwowskiego Belinę-Prądmowskiego i posła adwokata Paschalskiego.

Zamknięcie „Sztafety“

„Sztafeta“ która przestała wychodzić wskutek zamknięcia ze względów technicznych drukarni, w której była drukowana, została onegdaj decyzją sa-

du okręgowego w Warszawie zawieszona jako pismo zagrażające bezpieczeństwu publicznemu.

Anglja nie uznaje odpowiedzi niemieckiej

LONDYN (PAT) — Minister Simon odpowiadając na notę niemiecką w sprawie zawieszenia obsługi transferowej okazał ubolewanie rządowi angielskiemu, iż nota niemiecka nie wysuwa żadnych praktycznych propozycji co do stałej obsługi pożyczek Dawesa i Younga. Min. Simon twierdzi, że rząd angielski po zapoznaniu się z opinią wierzących nie może

uznać odpowiedzi rządu niemieckiego.

W zakończeniu min. Simon oświadcza, że rząd angielski gotów jest przystąpić niezwłocznie do rozpatrzenia możliwości porozumienia i proponuje aby rząd niemiecki wysłał przedstawiciela do Londynu celem omówienia tej sprawy.

Dziś 1-szy dzień wyścigów konnych na torze w Pospieszce Początek o godz. 15-ej

Zamachowcy przed komisją śledczą

Oficerowie byli wciągnięci podstępnie? Nominacje w wojsku

(Od naszego korespondenta pocztą lotniczą via Ryga)

Kowno 22.VI.34 r.

Sprawa niefortunnego puczu woldemarasowskiego rozpatrywana jest obecnie przez specjalną komisję śledczą pod przewodnictwem dowódcy 1-ej dywizji gen. Tomaszauksa. Pomimo intensywniej pracy komisji śledztwo nie zostało dotąd ukończone. Komisja przesłuchiwała już przeszło 100 osób.

W wywiadzie, który ogłasza dziś „Liet. Aidas” gen. Tomaszauksa oświadczył: „Wojsko ma swoją specjalną dyscyplinę i prawa i wszyscy którym wina została udowodniona muszą odpowiedzieć za swoje czyny i postęпки”. Jak się jednak wyjaśnia z dalszego ciągu wywiadu świadomie działała tylko garść organizatorów pomiędzy którymi jest podobno paru wyższych oficerów. Do spisku należało też jakoby kilka wybitnych osobistości z obojczy — według gen. Tomaszauksa — rezerwowali sobie w przyszłym rządzie tekę min. spraw wojskowych.

Śledztwo podobno wykazało, że ołbrzymią większość uczestników puczu była wciągnięta podstępem i nie zdawała sobie sprawy z tego, że chodzi tu o osobę Woldemarasa. Wyrazili oni przed komisją skruchę, powołując się na to, że organizatorzy spisku przedstawili sprawę w fałszywym świetle, między innymi fakt rozbrajania policji — jako obławę „na polskich szpiegów” przebranych jakoby w mundury policji litewskiej. Inni znowu cały czas byli przekonani, że są to nocne manewry.

Choć śledztwo nie zostało jeszcze ukończony w armii przeprowadzane są już dalekoidące zmiany personalne, zwłaszcza na wyższych stanowiskach. Poza zmianą min. wojny i szefa sztabu generalnego, o których do

nosiła już prasa — dzisiejszym dekretem prezydenta republiki zostali mianowani płk. Rasztikis — zast. szefa sztabu gen., płk. Czernius komendantem 1-szej szkoły wojennej, płk. Wafus zys — d-cą pułku huzarów. Pułk ten brał w puczu czynny udział. Został również mianowany nowy attache wojskowy w Paryżu. Stanowisko to objął gen. Gierulajtis ze sztabu generalnego.

Istnieje przekonanie, że zmiany przeprowadzane będą dalej i obejmą znaczną ilość nie tylko wyższych ale i niższych stanowisk. Z drugiej strony widoczna jest wyraźna tendencja rządu do ograniczenia rozmiarów puczu i zredukowania liczby świadomych uczestników do minimum.

Wyrok na Woldemarasa uprawomocnił się

BERLIN (PAT) — Z Kowna donoszą: Wyrok sądu polowego skazujący Woldemarasa na 12 lat ciężkiego więzienia uprawomocnił się, ponieważ Woldemaras nie wniósł skargi odwoławczej. Zastosowane do niego będą zwykłe przepisy regulaminu więziennego.

Rzesza Niemiecka będzie żądać...

Przemówienie Goebbelsa po wizycie Hitlera we Włoszech

BERLIN (Pat). W czasie manifestacji z okazji nocy świętojańskiej w Berlinie min. Goebbels wygłosił przemówienie, w którym oświadczył, że rząd narodowo-socjalistyczny opierając się na masie ludu nie obawia się akcji jaką prowadzą koła malkontentów. Obecnie, oświadczył minister, naród uwolnił się od ucisku kapitalu międzynarodowego. Żaden rząd nie zrozumiał tak dobrze, jak obecnie Rzesza, że pokój mogą osiągnąć tylko silni nie zaś tchórze, Niemcy muszą żądać albo rozbrojenia in. państw do poziomu własnego rozbrojenia, albo przyznania im broni dla ochrony granic.

Świat musi zrozumieć, że podobnie jak nie udało się przeciwnikom politycznym narodowego socjalizmu w Niem-

czeh obalić ruchu wyzwolenieckiego, tak i dzisiaj nie uda się wprowadzić akcji idącej z zewnątrz.

Rozmowy, jakie miał Hitler z Mussolinim w Wenecji, przyniosły, zdaniem ministra, większe sukcesy niż wszystkie dotychczasowe konfer. międzynarodowe.

Min. Goebbels z naciskiem protestował przeciwko zarzucaniu Niemcom, jakoby tworzyli oni nowy międzynarodowy spisek. Mielismy odwagę, mówił minister, mówić z odpowiedzialnymi mężami stanu innych narodów w najważniejszych kwestiach, które nas niepokoją, jak i inne narody.

Do tego jeszcze nie doszło, żeby Francja panowała nad całą Europą, my też jeszcze żyjemy.

Pierwszy w Wilnie Zakład Przyrodoleczniczy

UL. MICKIEWICZA 33-a

przy Lecznicy Litewskiego Stowarzyszenia Pomocy Sanitarnej

WSZELKIE ZABIEGI WODOLECZNICZE:

natryski (Douche Charcot) lecznicze i szokowe, półkąpiel, kocowanie. Wanny zwykłe, gazowane, piankowe, mineralne, solankowe (Ciechocińskie, Inowrocławskie, Łancyńskie)

Leczenie metodą ŻNINIEWICZA.

Zabiegi elektryczne, djatermia, kąpiel świetlna pełna i częściowa, galwanizacja i faryzacja, naświetlanie kwarcową lampą, jonizacja i t. d. Masaż ogólny i częściowy. Zakład pod kierownictwem lekarza.

Czynny od godz. 7—9 rano i od 5—7 godz. wiecz.

Otwarcie nastąpi 2-go lipca r. b.

Pobył b. premjera Prystora w Kownie

Wielkie zainteresowanie w Litwie. „Liet. Aidas” nie wie

KOWNO (tel. wł. via Ryga). Pobył płk. Prystora w dalszym ciągu stanowi największą sensację dnia. Każde pojawienie się b. premjera polskiego czy to na ulicy czy w-enkierni krząta ogólną uwagę. Po miesiącu krąży masa najróżnorodniejszych plotek i wersyj o wyrażnym charakterze politycznym.

Vox populi uważa przyjazd płk. Prystora za symptom przełomu w dotychczasowych stosunkach polsko-litewskich. Nawet urzędowa „Liet. Aidas” pisze: „Pobył czołowego przedstawiciela sfer politycznych Polski wywołał w naszym społeczeństwie ogromne zainteresowa-

nie i szereg domysłów. Niektórzy sądzą że przyjazd ten ma duże znaczenie. Narazie jednak — kończy „Liet. Aidas” — o rzeczywistym podłożu podróży tej nie wiadomo.

Według pogłosek premier Prystor ma opuścić Litwę w niedzielę lub poniedziałek.

Bankietu nie było

RYGA (PAT) — Z Kowna donoszą: Litewska agencja telegraficzna donosi, że wiadomość, jakoby premier Tubelis wydał bankiet na cześć bawiącego w Kownie byłego premjera polskiego Aleksandra Prystora, jest całkowicie zmyślona. Pobył p. Prystora, głosi komunikat litewskiej agencji telegraficznej, nosi charakter czysto prywatny a wizyty jego złożone ministrom spraw wewnętrznych i zagranicznych noszą charakter kurtuazyjny i miały na celu podziękowanie za zezwolenie na przyjazd do Litwy.

Echo w prasie estońskiej

TALLIN (PAT) — Podróż byłego premjera Aleksandra Prystora do Litwy znalazła również szerokie echo na łamach prasy estońskiej. „Postimes” pisze: w kołach urzędowych twierdzą, że przyjazd ten nosi charakter nieoficjalny i ma na celu zapoznanie się z Litwą, biorąc jednak pod uwagę bliski stosunek, jaki łączy p. Prystora z marszałkiem Piłsudskim oraz zainteresowanie marszałka Piłsudskiego Litwą, przypuszczać należy, że podróż ta ma głębsze znaczenie. Jeżeli uprzytomnimy sobie, że niedawno odbył podróż do Warszawy hr. Zubow a w Kownie znajdują się 3 dziennikarze polscy, to jasnym się stanie, że Polska udziela Litwie dużo uwagi. Inne dzienniki przedstawiają podróż b. premjera Prystora jako początek zbliżenia polsko-litewskiego.

Komentarze prasy niemieckiej

BERLIN (PAT) — Prasa niemiecka z uwagą śledzi pobył byłego premjera Prystora w Kownie, rejestrując liczne pogłoski w tej sprawie. M. in. Diplomatisch-Politische Korrespondenz pisze, że p. Prystor pozostaje w stosunkach przyjaznych jeszcze z czasów szkolnych z prezydentem Smetoną i stąd nasunęły się przypuszczenia, że podróż jego przez połączenie spraw politycznych z prywatnymi służyć ma porozumieniu obu krajów. Nie można przewidzieć, czy tym razem uda się odebrać kwestji Wilna charakter kamienia obrazy. Możliwe byłoby to tylko na podstawie zasadniczej zmiany, w dotychczasowej polityce litewskiej, polegającej na uznaniu przez Litwę obecnej granicy z Polską, chyba że granica ta w przyszłych stosunkach między obu krajami, podobnie jak to było przed wiekami, straci wogóle swoje znaczenie. Mniej lub więcej fantastycznych projektów tego rodzaju nie brakło w Litwie, jednakże nie zdobyły one nigdy realnego znaczenia. Wskazując na izolację Litwy na terenie międzynarodowym oraz pogorszenie się stosunków z Niemcami w wyniku konfliktu o Klaipędę, „Korespondencja” protestuje przeciwko posiadaniu Niemiec o łączność z zamachem Woldemarasa, który nazywa sprawą operetkową.

NA LETNISKU

PIŁKI KROKIET RAKIETY KAJAKI

KAPIELOWE KOSTJUMY najtaniej

„LECH” Wielka 24. Telef. 4-00.

Cenniki gratis.

Nie uprawiaj zbytku, zyskuje na zdrowiu, oszczędza, kto leczy się w zdrojowisku

INOWROCŁAW

Nowa Rada Administracyjna Międz. Konf. Pracy Min. Jurkiewicz wybrany ponownie

GENEWA (Pat). Międzynarodowa konferencja pracy dokonała dziś wyborów do rady administracyjnej międzynarodowego biura pracy. Polska została wybrana, uzyskując na 62 głosy 59.

DELEGAT LITEWSKI ZA POLSKĄ. GENEWA (Pat). W wyborach do rady administracyjnej międzynarodowego biura pracy głosował m. in. za Polską reprezentant Litwy, który ostentacyjnie pokazał swoją kartkę wyborczą delegatowi polskiemu.

„PRACUJ NA ŁĄDZIE — ODPOCZYWAJ NA MORZU”

LETNIE

WYCIECZKI MORSKIE

Linji Gdynia — Ameryka
BEZ PASZPORTÓW I WIZ

DO ANGLJI, BÉLGJI, DANJI, SZWECJI, ESTONJI, HOLANDJI, ISLANDJI I NA „FIORDY” NORWESKIE

Informacje i zapisy:

Główne biuro: Warszawa, Marszałkowska 116
Oddz. w Gdyni, Krakowie, Lwowie i Rzeszowie oraz upoważnione biura podróży

CENY BILETÓW OD **Zł. 90.-**

PO SPOTKANIU WENECKIM

Spotkanie dwóch dyktatorów w Wenecji mogło mieć cel dwójaki: 1) przygotowanie gruntu dla francusko-niemieckiego i rosyjsko-niemieckiego porozumienia, albo 2) wobec zarysowującego się rosyjsko-francuskiego aljansu, ogarniającego również Małą Ententę, kraje Bałkańskie i Turcję — **wzmocnienie niemiecko-włoskiego dwuprzemierza**

Po konferencji stało się wyraźnym, że rezultaty pertraktacji dotyczą drugiego, a nie pierwszego punktu. Niewiadomo, czy się toczyły pertraktacje co do punktu pierwszego. W każdym razie co do tego punktu nie osiągnięto wyników. Widać to stąd, że, według słów włoskiego komunikatu oficjalnego, Włochy nie poczynią żadnych kroków w kierunku powrotu Niemiec do Ligi Narodów. Co się tyczy drugiego możliwego punktu pertraktacji, to, jak wiadomo, *conditio sine qua non* nietylko trwałego przymierza lecz wogóle współpracy Włoch i Niemiec, stanowi wyrzeczenie się ze strony Niemiec ekspansji w południowo-wschodnim kierunku. Chodzi tu nietylko o Austrię.

Mając w ręku Austrię i Czechosłowację Niemcy łatwo podporządkują sobie pod względem ekonomicznym kraje bałkańskie i uturują sobie drogę do wytycznego celu imperjalizmu niemieckiego: Berlin—Bagdad. **Tutaj się krzyżują drogi ekspansji Niemiec i Włoch.**

Punkt widzenia Włoch jest znany nie od wczoraj. „Corriera de la Serra” pisał jeszcze w marcu roku bieżącego. „Spokojne i trzeźwe rozważania wykazały naszym przyjacielom niemieckim, że punkt widzenia Mussoliniego jest mądry. Oni muszą go przyjąć — wtedy znajdą nas po swojej stronie. Jeśli się zaś nie podporządkują — nas po swojej stronie nie znajdą”.

Wyraźniejsze sformułowanie tego „punktu widzenia Mussoliniego” znajdujemy w „Lavore Fachista”, który oskarża rząd niemiecki o to, że „składając się z Prusaków wyrzekł się on tradycyjnej ekspansji pruskiej na wschód”.

Oczywiście, była w tem pewna przesada: wątpliwe, by plemienne właściwości członków rządu niemieckiego grały tak decydującą rolę w sprawie kierunku ekspansji niemieckiej i ekspansji na wschód Niemcy wcale się nie wyrzekły. Badały one tylko w międzyczasie granicę w kierunku południowo-wschodnim, czy nie dojrzała już ona dla przerwania, o czem oznajmiły światu petardy austriackich hitlerowców. Czy badania

tego zaprzestana po spotkaniu w Wenecji — okaże się, o ile ustana austriackie ognie sztuczne. W Monachjum miała się odbyć demonstracja hitlerowców austriackich przeciwko Dollfussowi z udziałem samego Habicuta. W ostatniej jednak chwili władze wydały zakaz. Możliwie, że jest to pierwszy owoc spotkania weneckiego.

Lecz oto drugi bardziej istotny owoc: **wyjdzie do dymisji posła niemieckiego w Moskwie — Nadolnego.**

Nazajutrz po spotkaniu weneckim Nadolny podał się do dymisji.

Nadolny był zwolennikiem rosyjsko-niemieckiego porozumienia i ostatnim Mohikanem tradycji Brokdorf-Seechtowskiej orientacji wschodniej.

Widocznie uczeń usłuchał głosu mistrza i wyrzucił „Lavore Fachista” okazując się bezzasadnie.

Pośrednio, oczywiście, to wyrównywanie niemiecko-włoskiego frontu odbija się na włączeniu Rosji Sowieckiej do anty-włoskiego frontu Krajów Bałkańskich i Turcji. Nienapróżno Kemal-Pasza wybiera się w odwiedziny do Stalina.

Obserwator.

Prof. Zieliński w Berlinie

Na zaproszenie niemieckiego Tow. Studiów nad Wschodnią Europą prof. Tadeusz Zieliński wygłosił w Berlinie w auli uniwersytetu odczyt na temat „Chłop polski w dziejach ducha i polityki polskiej”.

Na zdjęciu prof. T. Zieliński (pierwszy z lewej w pierwszym rzędzie) przed rozpoczęciem odczytu. Obok niego siedzi rektor uniwersytetu dr. Fischer. W drugim rzędzie m. in. poseł Rzplitej Lipski.

Fermenty w endecji

Wkład za wylaniem się młodych, rozwija się ferment wśród starszego pokolenia endecji.

W woj. zachodnich mówi się, że lokalne organizacje Str. Narodowego dość już mają polityki i pośrednictwa p. Seydy. Żądają one bezpośredniego kontaktu z zarządem głównym endecji. Ma to duże znaczenie wewnątrz-organizacyjne dla endecji, gdyż p. Seyda miał w dziedzinie zachodniej dotąd w ręku nietylko wszystkie nieorganizacyjne, włącznie do zakonspirowanych „jacejek” endeckich lecz i

Srodki finansowe, których mu obecnie zamożniejsi zwolennicy endecji odmawiają.

W Łodzi odbyło się w początku czerwca zebranie miejscowego koła Str. Narod., z udziałem ok. 80 delegatów, które zbuntowało się przeciw zarządowi okręgowemu na tle złożenia z urzędu dotychczasowego prezesa i mianowania innego — wbrew woli koła. Jest to o tyle charakterystyczne, że endecja ciągle wytyka innym nominantów, a u siebie znosi zasadę wyborów władz partyjnych nawet w poszczególnych kołach.

Rzut oka na muzea wileńskie

(Referat, wygłoszony na otwarciu X zjazdu muzeologów w Wilnie przez dr. Stanisława Lorentza).

Pierwszym publicznym zbiorem muzealnym w Wilnie było „Muzeum Starożytności”, założone w roku 1855 przez Eustachego Tyszkiewicza przy Wileńskiej Komisji Archeologicznej. Podstawą muzeum stały się prywatne zbiory Eustachego Tyszkiewicza, pomnożone następnie przez zbiory przedhistoryczne Adama Kirkora oraz przez dary Konstantego Tyszkiewicza z wykopalisk przeprowadzonych przez niego w powiecie borysowskim. Najbogatszym działem muzeum były zbiory z zakresu archeologii przedhistorycznej, pozatem posiadało cenne kolekcje rzeźb, obrazów, sztychów, numizmatów, pamiątek historycznych i rękopisów.

W r. 1865 rząd rosyjski rozwiązał Wileńską Komisję Archeologiczną, cenniejsze zbiory o charakterze polskim wcielił do Muzeum Rumiancowskiego w Moskwie, resztę zaś włączył do rosyjskiego muzeum przy Bibliotece Publicznej w Wilnie, otwartej w r. 1868. W czasie wojny światowej część zbiorów ewakuowano (numizmatyka i wszystkie cenniejsze eksponaty), reszta rozproszyła się w czasie okupacji bolszewickiej i tylko w niewielkiej części trafiła do obecnego Muzeum Archeologicznego U. S. B. Rozbicie i spaczenie szerokich zamierzeń Eustachego Tyszkiewicza unie

możliwiło zorganizowanie w Wilnie muzeum, pomyślanego na dużą skalę i to w okresie, gdy warunki ku temu układały się jak najpomyślniej. Jeśli więc dziś stwierdzić musimy, że wileńskie zbiory muzealne w porównaniu z muzeami innych wielkich miast Polski przedstawiają się bardzo skromnie, to powinniśmy równocześnie przypomnieć, że najdawniejsze z nich powstały dopiero przed dwudziestu kilku laty i organizowały się w warunkach bardzo trudnych. Niech to będzie usprawiedliwieniem braków, które zauważymy w muzeach wileńskich.

Krótki przegląd wileńskich zbiorów muzealnych rozpoczynam od **Muzeum Towarzystwa Przyjaciół Nauk** (ul. Lelewela 8, otwarte dla publiczności w niedziele i święta od 12—14), jako Centralnego Muzeum Humanistycznego ziem północno-wschodnich Rzeczypospolitej. Muzeum zostało założone wspólnie z Towarzystwem w r. 1903. Założeniem zbiorów była szczupła kolekcja t. zw. „Kółka Archeologicznego” (Towarzystwo Miłośników Starożytności i Ludoznawstwa). W r. 1907 Józef Przędziński z Postaw ofiarował militaria, które stanowią część dzisiejszej zbrojowni. W tymże roku przewieziono do muzeum z majątku Poszuszewie w pow. kowieńskim zbiory krajoznawcze Antoniego Zaborskiego, liczące przeszło 5.000 egzemplarzy. W latach następnych przybywają zbiory archeologiczne i etnograficzne Wandalina Szukiewicz z Nacze w pow. lidzkim, zbiory archeologiczne Broel-Platera ze Szwekszn w powiecie rosieńskim, zbiory archeologiczne, etnograficzne i historyczne p. Michała Bren-

sztejna z Telsz, oraz zbiory Jana Francuzowicza z Dukasz, zawierające m. in. liczne Mickiewicziana.

Galerja obrazów powstaje dopiero bezpośrednio przed wojną światową, a jej zawiązkiem stały się dary Bolesława Rusieckiego i Stanisława Fiorentiniego z Wilna oraz Antoniego Kołbia z Kamieńca Podolskiego. W r. 1914 muzeum wzbogaca się bardzo poważnie wskutek przekazania mu zbiorów zlikwidowanego wówczas Towarzystwa Muzeum Nauki i Sztuki, założonego w r. 1907 przez Tyszkiewiczów. Przybywa przeszło 5.000 najcenniejszych obiektów, przedewszystkiem galerja obrazów mistrzów obcych i polskich, zabytki przemysłu artystycznego i t. p.

W r. 1914 muzeum przenosi się z dawnego lokalu w pałacu Przeździeckich do nowego gmachu przy ul. Lelewela 8, ufundowanego głównie przez Hilarego Łęskiego. Gmach muzealny został wykończony dopiero w r. 1928 i wówczas w związku z reorganizacją zbiorów przekazano jako depozyt dział przyrodniczy Muzeum T. P. N. do Muzeum Przyrodniczego U. S. B. W r. 1930 zreorganizowane już zbiory w wykończonym budynku otwarto dla publiczności. Kustoszem zbiorów od ich utworzenia do r. 1927 był dr. Władysław Zahorski, od r. 1927 kustoszem muzeum jest p. Michał Brensztejn.

Muzeum składa się obecnie z następujących działów:

1. Archeologia przedhistoryczna — zabytki pochodzą przeważnie z okolic Wilna, z powiatu lidzkiego i ze Żmudzi. Nieduża kolekcja z zakresu archeologii klasycznej.

Organizacje młodzieży wiejskiej

Przedewszystkiem mamy szereg organizacji młodzieżowych, które, jako zasadnicze wyznaczenie swej wiary politycznej i społecznej uważają ideologię Marszałka J. Piłsudskiego. Do nich należą:

1) Centralny Związek Młodzieży Wiejskiej. Organami jego są: „Siew” i „Droga Wiejska”. Jako wybitniejsi działacze na terenie tego związku zaznaczają się: St. Gierat, Ciemniński, Tyczyński, J. Marszałek, Halina Wrzoskówna.

2) Związek Młodzieży Ludowej (t. zw. „zielone koszule”), na którego czele stoi Karol Polakiewicz, wicemarszałek Sejmu. Organem jego jest „Młoda Wieś”. Z wybitniejszych działaczy wliczyć należy: Barnasię, Stawisza, Wołkowieza, Raczewskiego.

Z organizacji działających wśród młodzieży wiejskiej na terenie całej Rzeczypospolitej wskazać jeszcze należy: „Strzelca”, który kładzie nacisk na przy sposobienie rolnicze i wychowanie obywatelskie, oraz — „Legjon Młodych”.

Prócz tego istnieją organizacje regionalne, z tych najliczniejsza: Małopolski Związek Ludowy, na którego czele stoi znany poeta Emil Zegadłowicz.

Na terenie Wołynia istnieje „Wołyński Związek Młodzieży Wiejskiej”, który przyjmuje również młodzież ruską, w woj. nowogródzkiej — „Związek Młodzieży Wiejskiej Ziemi Nowogródzkiej”.

Wreszcie zaznaczyć należy, że wśród organizacji o zbliżonej ideologii zaznacza się w czasach ostatnich tendencja do wzajemnego zbliżenia się i zadziergnięcia węzłów organizacyjnych. Tak, na terenie woj. kieleckiego z T-wa Centr. Zw. Mł. Wiejskiej „Siew” i Zw. Młodzieży Ludowej („zielone koszule”) powstał „Zjednocz. Związek woj. kieleckiego”.

Z pośród organizacji, które ustosunkowują się opozycyjnie lub co najmniej obojętnie w stosunku do obozu rządzącego, na pierwszym miejscu co do liczebności i żywotności postawić należy „Związek Młodzieży Wiejskiej Rzeczypospolitej Polskiej”. Organami tego związku są „Wici” i „Młoda myśl ludowa”. Z wybitniejszych działaczy tego związku wymienić należy: J. Grudzińskiego, J. Nieckę, J. Błasiaka, Ad. Zielińskiego i in.

Związek Młodzieży Wiejskiej R. P. w r. 1931 na swym walnym zjeździe powziął uchwałę, iż ze swą reprezentację polityczną uważa Str. Ludowe. Obecnie wśród „wiciowców” istnieje bardzo krytyczne ustosunkowanie się wobec Str. Lud. i jego działaczy.

2. Galerja obrazów mistrzów obcych i polskich ze specjalnem uwzględnieniem malarstwa wileńskiego, szkicowniki i rysunki.

3. Etnografia — większość eksponatów pochodzi ze Żmudzi. Obecnie ten dział jest reorganizowany i niedostępny dla publiczności.

4. Przemysł artystyczny — zbrojownia, tkaniny, zegary, szkło, porcelana i fajansy i t. d.

5. Zabytki kultu religijnego — paramenty, naczynia, portrety i t. p.

6. Pamiątki przeszłości — cechy, dawny Uniwersytet Wileński, Towarzystwo Szubrawców, masoneria krajowa, Mickiewicziana, odznaki i ordery, teatralja wileńska, powstanie Kościuszkowskie, Napoleon i Polacy, powstania, pamiątki po Szymonie Konarskim, pamiątki po Syrokomli i Orzeszkowej.

7. Vilniana — widoki Wilna, kafele, fragmenty architektoniczne i t. p.

Ogółem liczy obecnie muzeum przeszło 70.000 przedmiotów.

Jak wspominałem na wstępie, Muzeum T. P. N. traktować należy, jako Centralne Muzeum Humanistyczne ziem północno-wschodnich Rzeczypospolitej. Przedmiotem specjalnego zainteresowania muzeum są ziemie b. Wielkiego Księstwa Litewskiego, a zwłaszcza jego północne dzielnice. Muzeum jest zinventoryzowane, katalogu jednak jeszcze nie posiada. Kustosz zbiorów, p. M. Brensztejn, opracował obecnie zarys historii Muzeum i Towarzystwa Przyjaciół Nauk, który pojawi się w drugim tomie monografji „Wilno i Ziemia Wileńska”. Rozprawa ta wypełni dotkliwy brak przewodnika po Muzeum.

Walka o północno-zachodnią drogę arktyczną

Dotychczas uważa całego świata skierowana była na wysiłki sowieckie, zmierzające do stworzenia stałej drogi morskiej Archangielsk — Władywostok. Drogę tę można nazwać północno-wschodnią drogą arktyczną. Ostatnim ta kim etapem walki o tę drogę była odyssey „Czeluskiń”. Ostatniem echem tej odyssey był skończył przejazd kierownika wyprawy prof. Szmidta przez Warszawę.

Mało natomiast uwagi poświęcano drugiemu przejściu przez Arktykę. Chodzi mianowicie o przejście, prowadzące wśród lodów Ameryki Północnej. Tę drogę można nazwać dla odróżnienia od drogi, którą usiłują uruchomić Sowiety, północno-zachodnią drogą arktyczną.

TROCHE HISTORJI.

Po odkryciu Ameryki i po okrążeniu jej od południa przez Vasco de Gama, marynarzom rychło przyszła myśl szukania o wiele krótszej drogi do Indji Wschodnich, drogi północnej. Jednym z pierwszych żeglarzy, który podjął się ryzykownej wyprawy szukania przejścia morskiego na północ od Ameryki, był Włoch Sebastian Cabot. Był on jednocześnie marynarzem i uczonym. 22 kwietnia 1517 r. ruszył on na czele ekspedycji, złożonej głównie z Anglików, ku amerykańskiej Arktydzie. Udało mu się po wielu trudnościach dotrzeć niemal do połowy drogi, łączącej Ocean Atlantycki ze Spokojnym. Jednak Cabot musiał z drogi zawrócić, gdyż znalazł się w sytuacji podobnej, co „Czeluskiń”. Mianowicie lody zagroziły mu przejście i ścisnęły ze wszystkich stron tak, że wąża fregata z wielkim jedynie trudem zdołała się wycofać i powrócić do Anglii. Ekspedycję Cabota należy więc uważać za nieudaną. Przysłużył się Cabot jedynie wielorybnikom, którym opowiedział o wielkiej liczbie spotkanych pod biegunem wielorybów.

W kilkadziesiąt lat potem kolejną próbę odkrycia północno-zachodniej drogi arktycznej uczynił Anglik Marcin Frobisher, który na czele trzech statków ruszył na wyprawę. Płynąc wzdłuż brzegów Grenlandji, zauważył on w pewnym miejscu skały, które polyskiwały, jak szezeze złoto. Frobisher i jego towarzysze byli pewni, że odkryli jakieś podbiegunowe El Dorado. Długo nie czekając, naładowali oni paręset ton polyskujących brył na okręty i powrócili corychlej do Anglii, nie dbając o odkrywanie dalszej drogi do Indji Wschodnich, a myśląc jedynie o „skarbach”. Królowa Elżbieta również była zachwycona „odkryciem” swego oficera. Widocznie uważała, że po należytej eksploatacji odkrytych terenów „złotodajnych” stanie się pierwszą władczynią świata. Nie dziwnego też, że powierzyła Frobisherowi dowództwo nad piętnastu okrętami i wysłała go corychlej w ponowną podróż, nakazując nie wracać bez boga tego ładunku. Wyprawa nie była tak szczęśliwa, jak pierwsza, gdyż burza zniszczyła większość okrętów. Notabene w Anglii się przekonano, że przywieziono przez Frobishera „złoto” było zwykłym feldszpatem.

W 1583 r. odbyła się trzecia skończyła wyprawa angielska, której celem było znalezienie północnej drogi morskiej z Atlantyku do Pacyfiku. Na czele wyprawy, złożonej z pięciu okrętów, stali Gilbers i Raleigh. Udało się im jednak dotrzeć tylko do Newfoundland. Wyprawa doznała jednak niepowodzenia. Burza zatopiła całą ekspedycję.

W dwa lata potem 20 lipca 1585 r. ruszył

w kolejną podróż Jan Dawis, również Anglik. Dotarł on znacznie dalej, niż poprzednie wyprawy i nazwał jedną z cieśnin cieśniną Dawisa. Następnie podejmował on jeszcze dwie wyprawy. Podczas drugiej wyprawy musiał staczać walki z Eskimosami, podczas trzeciej zaś dotarł do 72°12' szerokości północnej. Pobił więc pod tym względem czasowy rekord.

7 maja 1607 r. ruszył na zdobycie północno-zachodniej drogi arktycznej najsłynniejszy badacz z ówczesnych żeglarzy angielskich Henryk Hudson, którego nazwisko nazawsze zostało związane z Ameryką Północną. Odbywał on parę podróży arktycznych. Każda z nich była owocna. Za każdym razem przywoził Hudson bogate materiały naukowe i obfite szczegóły topograficzne, które potem służyły do zakładania osad rybackich, obserwatorów i t. d. Hudson działał zarówno z własnej inicjatywy, jak też w porozumieniu z angielskimi i holenderskimi towarzyszami żeglugi, którym bardzo zależało na odkryciu krótszej drogi do Azji.

Ostatnia podróż Hudsona skończyła się dla niego tragicznie. Wprawdzie osiągnął Hudson niemal całkowicie swój cel, gdyż prawie przebył całą drogę morską z północnego Atlantyku na północny Pacyfik, lecz w ostatniej chwili zmuszony był do zimowania w niesłychanie ciężkich warunkach. Cała wyprawa skończyła się tem, że na okręcie Hudsona wybuchł bunt, po czym zbuntowani marynarze wsadzili nieszczęśliwego badacza wraz z synem i siedmiu wiernych mu ludzi do łódki i odpłynęli, pozostawiając go na pastwę głodowej śmierci. Tak zginął Hudson, jeden z największych podróżników i badaczy w historii uowóżytnej.

NIEZMORDOWANE WYSIŁKI.

Jak widzimy więc, wszystkie próby odważnych żeglarzy nie osiągały całkowitego sukcesu. Arktyda nie dawała sobie wydrzeć tego, do czego z takim nakładem energii dążyli ludzie. —

„Czeluskińcy” w Moskwie

Do Moskwy przybyli onegdaj, powitani ościnnie wszyscy uczestnicy wyprawy „Czeluskiń” oraz lotnicy, którzy uratowali rozbitków.

Wysiłki trwały jednak w dalszym ciągu. Trudności zachęcały jedynie odważnych do nowych wypraw. W sierpniu 1850 r. angielski podróżnik Mac Clure ruszył na okręcie „Investigator” na poszukiwanie zaginionego wśród lodów północy Franklina, badacza polarnego. Mac Clure'owi udało się wreszcie przebyć całą drogę morską, którą dotychczas naprzęd starano się zdobyć. Mianowicie po wyruszeniu z cieśniny Beringa, dzielącej, jak wiadomo, Azję i Amerykę (pomiędzy Kameczką i Alaską) dotarł „Investigator” p okliku mieszających uciążliwej podroży do Melwillesund, położonym już na Atlantyku. W ten sposób Mac Clure zdobył drogę morską w kierunku odwrotnym, niż próbowano dotychczas. Mianowicie nie od wschodu na zachód, a od zachodu na wschód. Wyczyn ten drogo jednak Mac Clure'a kosztował. Po przebyciu właściwej trasy „Investigator” został osaczony przez lody tak, że załoga zmuszona była do zimowania. Gdy przyszło lato i Mac Clure zamierzał wydobyc się z pułapki, warunki atmosferyczne ułożyły się w ten sposób, że przed sięwzięciem się nie udało. Mac Clure zmuszony był pozostawić swój okręt na pastwę losu, a sam z całą załogą ruszył pieszo na południe. Rozbitków zabrał na swój pokład okręt ratunkowy „Resolute”. Okręt ten też jednak miał widocznie pecha, gdyż trafił między lody, skąd nie było wyjścia. Załoga również musiała go opuścić. W rezultacie Mac Clure, zdobywca północno-zachodniej drogi arktycznej, a jednocześnie zdobywca 10 tys. funtów sterlingów nagrody, związanej z tym czynem musiał spędzić wśród lodów północnych aż cztery zimy.

Właściwym zdobywcą drogi północno-zachodniej był Amundsen, który dokonał tego na jachcie „Goya” w latach 1903—1906. Obecnie wybiera się w ślady Amundsen'a angielski badacz J. M. Wordie. Czekajmy na wyniki jego wyprawy. Start ma nastąpić w dniach najbliższych. NEW.

Wystarczy mi jedna żona...

Niejaki Fabrycjusz, obywatel holenderski, zamieszkujący w Sjamie, doznał niezwykłej przygody. Holender ten jest namiętym „golebiarzem”. W jego ogrodzie w Sjamie znajdują się najpiękniejsze okazy gołębi i zbiór ten należy podobno do najzradszych w świecie.

Król Sjamu jest również wielkim miłośnikiem gołębi i, dowiedziawszy się o pięknej kolekcji Fabrycjusza, postanowił zwiedzić ją osobiście. Król był tak oczarowany widokiem przepięknych ptaków, iż zaprzyjaźnił się z Holenderem i wkrótce obdarzył go orderem Białego Słonia.

Nazajutrz, po uroczystości udzielenia najwyższego odznaczenia zauważył „golebiarz”, że dom jego stał się miejscem pielgrzymki najpiękniejszych dziewcząt stolicy Sjamu. Nadobne dziewczęta spacerowały przed jego domem i od czasu do czasu rzęcały płomienne spojrzenia w stronę właściciela.

Gdy Fabrycjusz udawał się na przechadzkę ze swym małym pieskiem, spotykał zwykle kilkadziesiąt piękności sjamskich, które witały go przy wrotach willi miłym uśmiechem, ukazując szereg białych ząbków. Holender nie wiedział jak sobie wytłumaczyć to niezwykle powodne nie u dziewcząt sjamskich, aż jeden z jego sługaczy, Sjamczyk, wyjaśnił mu tę zagadkę. Otóż do przywilejów orderu Białego Słonia należy możliwość poślubienia dwadzieścia dziewcząt naraz...

Wówczas Fabrycjusz polecił sługaczemu oświadczyć pięknym reflektantom, że jest żonaty i że jedna żona mu wystarczy.

„Dziwni ludzie ci Europejczycy!” — zawołała naiwnie jedna z dziewcząt.

Gdyby tak u nas

W Południowej Afryce, w złoto i brylantodajnych okolicach Pretorii znaleziono kolejno trzy obrzynane diamenty po 726, 500 i 286 karatów. Największy z nich, bardzo czystej wody, biały bez plamki i skazy o wadze 726 karatów znaleziony został przypadkowo przez boma murzynka, służącego u poszukiwacza diamentów, Holendra nazwiskiem Junker. Zdobywszy tak wielki skarb, Junker spędził całą noc wraz ze swymi synami na czatach, z bronią w ręku, obawiając się napadu na chatkę, w której zamieszkał. Po dłuższych targach i pertraktacjach sprzedał wreszcie Junker swój brylant tow. Diamond Corporation za sumę 69.000 funtów (ok. 2 milionów złotych). Po odnalezieniu brylantu zwanego już teraz „Junkerem”, napłynęły tłumy poszukiwaczy w te okolice. I istotnie w kilka tygodni później znaleziono diament wagi 212 karatów; kamień był jednak tak miernej jakości, iż jego znalazca zdołał osiągnąć zań przy sprzedaży tylko 140 funtów.

Piją wodę, a smakują wino

W Puryżu założono przed rokiem „Akademię wina”, w skład której wchodzi dwudziestu niesmiertelnych nowego zupełnie typu: są to mianowicie prezosi głównych związków winiarzy francuskich, do zadań których należy troska i opieka nad produkcją wina i prowadzenie propagandy na rzecz konsumpcji szlachetnego napoju. Otóż ci „akademicy” piją tylko... wodę. Dziwny ten — przyznać trzeba — u winiarzy obyczaj i gust tłumaczył oni temu, że konsumując na codzień i stałe wodę, konserwują smak, co pozwala im przy kosztowaniu wina odróżniać jego gatunki i różne odcienie.

Nie będę szczegółowiej omawiał zbiorów, gdyż uczyni to na miejscu profesor Morelowski, wspomnę więc jeszcze tylko o najbardziej palących potrzebach. Najprzód wymienić muszę potrzeby lokalowe. Obecne pomieszczenie jest niewystarczające i należałoby dążyć do wybudowania jak najrychlej nowego skrzydła gmachu, co umożliwiłoby dalszy rozwój i należyte rozmieszczenie zbiorów. W skrzydle tem, z górnym oświetleniem, znaleźć się powinna galerja obrazów i, jak wspomnę o tem na innym miejscu, dział sztuki współczesnej. Rozbudowa gmachu umożliwiłaby też organizowanie wystaw, na co obecnie brak miejsca, i stworzenie pracowni, oraz ponowne racjonalne zreorganizowanie zbiorów. Drugim poważnym niedomaganiem jest brak płatnego personelu naukowego. Wystarczy powiedzieć, że kustosz, pełniący swe obowiązki honorowe, jest jedynym urzędnikiem muzeum. Wypływało z braku środków finansowych; zresztą muzeum nie posiada wogóle prawie żadnych środków nietylko na wydatki personalne i zakupy, ale nawet na konserwację zbiorów. Wreszcie poruszyć chciałbym jeszcze jedno, choć nie wchodzi to może w zakres mego referatu. Nie posiadamy na terenie ziem północno-wschodnich Rzeczypospolitej żadnej pracowni konserwatorskiej i wskutek tego często się zdarza, że cenne zabytki sztuki są niszczone przez przygodnych renowatorów. Uważam za sprawę bardzo pilną zorganizowanie w Wilnie pracowni konserwatorskiej i to właśnie przy Muzeum Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Przechodzę z kolei do dwóch muze-

ów Uniwersyteckich: Muzeum Archeologicznego i Muzeum Etnograficznego. Oba muzea mają charakter instytutów naukowo-badawczych, a przez tego zbiorów pomocniczych przy wykładach i ćwiczeniach uniwersyteckich.

Muzeum Archeologiczne U. S. B. (ul. Zamkowa 11, otwarte dla publiczności w poniedziałki i czwartki od 12—14, we wtorki od 16—18), uważać możemy za spadkobiercę Muzeum Starożytności przy Wileńskiej Komisji Archeologicznej i dlatego, że w Muzeum Tyszkiewiczowskim założyciel największy nacisk położył właśnie na dział archeologii przedhistorycznej i dlatego, że zbiory Muzeum Uniwersyteckiego składają się w znacznej części z pozostałości po Muzeum Biblioteki Publicznej, którego podstawę stanowiły zbiory zlikwidowanego Muzeum Starożytności. Kolekcji dawnebo Muzeum, rozproszone w czasie okupacji bolszewickiej, wróciły w części do gmachu Uniwersytetu w r. 1921, gdzie jednak przez lat kilka były pozabawione fachowej opieki. Uporządkowanie i zinwentaryzowanie zbiorów dokonał w latach 1926—1931 prof. Włodzimierz Antoniewicz. Specjalnie podkreślić tu muszę, że dział wystawowy Muzeum opracowany jest w sposób, który — uwzględniając możliwości lokalowe i finansowe — śmiało nazwać możemy wzorowym. Kustosem zbiorów jest obecnie dr. Cehak-Hołubowiczowa.

Muzeum składa się z 3 działów: 1) przed — i protohistorycznego ziem litewskich, 2) archeologii egipskiej i greckiej, 3) historyczno-kulturalnego, (obrazy, grafika, przemysł artystyczny i t. p.). Dwa ostatnie działy związane są z Mu-

zeum w sposób dość przypadkowy i przy dalszej reorganizacji zbiorów wileńskich powinny być z Muzeum Archeologicznego wydzielone.

Dział archeologii Litwy, który stanowi właściwy trzon zbiorów, posiada bogatą kolekcję zabytków letto-litewskich, usystematyzowanych i w znacznym stopniu opracowanych naukowo. Zbiory stale powiększają się przez prace wykopaliskowe w terenie. Zaznaczyć tu jeszcze trzeba, że muzeum wypełnia częściowo zadania opieki nad zabytkami przedhistorycznymi, co jest tem ważniejsze, że na naszym terenie nie posiadamy urzędowego konserwatora — prehistoryka.

Najpilniejsze potrzeby muzeum sformułując w następujących punktach: 1) rozszerzenie lokalu, 2) przyznanie choćby jednego etatu — dla kustosa zbiorów, 3) zapewnienie skromnych środków finansowych na konserwację i pomnażanie zbiorów.

Muzeum Etnograficzne U. S. B. (ul. Zamkowa 11, otwarte dla publiczności we wtorki i środy od 12—14, w piątki od 16—18) założone w r. 1925 przez prof. C. Ehrenkreutzową, zostało pomyślane jako laboratorium Zakładu Etnologii U. S. B. Muzeum nosi charakter regionalny i za swój cel uważa przede wszystkim gromadzenie zbiorów z północno-wschodnich ziem Rzeczypospolitej, a więc z województwa wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego, częściowo z Grodzieńszczyzny i Białostockiego. Muzeum powstało przeważnie z darów i depozytów różnych osób i instytucji, najpoważniejszy depozyt złożyło Towarzystwo Popierania Przemysłu Ludowe-

go w Wilnie (przeszło 1.000 przedmiotów). Ponad 1.600 przedmiotów stanowi własność U. S. B. Muzeum posiada zbiory z następujących działów (zaznaczyć tu odrazu trzeba, że niwyszystkie działy są reprezentowane równomiernie): zbieractwo, łowiectwo, rybołówstwo (największy zbiór w Polsce), hodowla zwierząt, hodowla pszczoł, przygotowywanie pokarmów, wyroby z kości, narzędzia obróbki drzewa, wici, włókna i gliny, odzież, budownictwo, sprzęty domowe i gospodarskie, transport i komunikacja, sztuka ludowa, zabawkarstwo, instrumenty muzyczne, obrzędowość i lecznictwo.

Muzeum posiada archiwum, w skład którego wchodzi materiały rękopiśmienne, klisze i fotografie, kwestjonariusze i rejestry oraz walki fonograficzne w liczbie przeszło 100 sztuk. Kwestjonariuszów opracowali dotąd współpracownicy Muzeum około 30.

Najpoważniejsze braki Muzeum: 1) niedostateczny lokal, co uniemożliwia pomnażanie zbiorów i racjonalne rozmieszczenie eksponatów, 2) zbyt skromne środki finansowe. Byłoby też pożądane zwiększenie personelu naukowego Muzeum.

Obecnie przybiera realne kształty oddawna wysuwany projekt utworzenia Muzeum na wolnym powietrzu i można się spodziewać, że jeszcze w roku bieżącym zapadną w tej sprawie decyzje.

Broszury informacyjne o Muzeum Etnograficznym i o Muzeum na wolnym powietrzu wydała w ostatnich latach p. Marja Znamierowska — Prüfferowa, kustosz zbiorów. (D. c. n.).

Z FRONTU LEGJONU MŁODYCH

POD REDAKCJA EMANUELA SIDORKIEWICZA

Na zjazd i zlot Legjonu Młodych

STAJEMY NA ZIEMI

Szyderstwo, jakim powitano kiedyś powstanie Legjonu Młodych z racji jakoby jego bezprogramowości, zatoczyło bumerangowy łuk i trafia od dawna w tych, którzy je wypuścili. Dziś — nie mówi przezemnie optymizm, a rzetelny ogląd istoty rzeczy — nie tylko, że jesteśmy liczni, organizacyjnie zcementowani i karni, ale rozporządzamy zwartą ideologią, wytyczniami postępowania przy wcielaniu jej w życie, mamy pełną świadomość swych zamierzeń i wyraźny określony cel, do osiągnięcia którego zmierzać mają i muszą wszystkie na sze wysiłki i wprężone być muszą wszystkie rozporządzalne siły. Położyliśmy zręby ideologiczne, zmontowaliśmy dopiero szkielet. Nie jest to jednak jeszcze organizm, któryby mógł samodzielnie spełniać nałożone na niego funkcje. Kościec ten należy oblec mięśniami, spleść żyłami, pulsującymi krwią rzeczy wistości, zaopatrzyć w nerwy — odbiorniki, bo z chwilą kiedy aparat kierowniczy — mózg przyjdzie do głosu, nie czas będzie dorabiać i dopasowywać części.

Dziś, w chwili Zjazdu, w chwili najodpowiedniejszej, by zając zdecydowane stanowisko w stosunku do nasuwających się żywotnych problemów i nie objętych jeszcze systemem naszych prac — zagadnień, jaknajścislej chcę podkreślić, że: jeśli chcemy by pogląd na świat, jakim hołdujemy i w imię którego podjęliśmy walkę z dotychczasowym porządkiem rzeczy, nie zmienił się w ideokrację, ale w ideę żywą, której władanie jest wynikiem jej woli mocy, musimy nie tylko myśleć co trzeba zrobić, ale — jako ludzie pracy dla Państwa, jako zwolennicy idei maksymalnych wymagań — musimy zakasać rękawy i... **poprostu robić**: nakreślić konkretny plan i dążyć siedmiomilowemi butami robotów do tego, by konstrukcja naszego programu była pełna i zupełna. Krótko: **rzetelną treścią wypełniać niepodległe życie**. Za nim przejdę do omówienia jednego z najważniejszych odcinków tego życia, cofnę się myślą w niedaleką przeszłość.

Prawie ćwierć wieku temu. Ci, którzy ciosali zręby naszego niepodległego bytu — „Zarzewiacy“ — takie słowa wypowiedzieli: „Koniczność wychowania niepodległościowego uznać musi każdy, kto zdobycie niepodległości uważa za naczelny postulat bytu narodowego, wymagający nie słów i zapłaty, lecz ofiar i krwi... **Odrodzenie przynieść mogą tylko pierwiastki nowe, siły niezużyte, a więc lud i młodzież**“. Widzimy z tych zdań, jak zdecydowanie sprawę postawili widzimy, że punkt wyjścia i oparcia niepodległościowego ruchu wybrali właściwy i... zwyciężyli. Dzięki nim mamy niepodległość. Nam teraz, kontynuatorom ich wielkiego Czynu, przypada w udziale urzeczywistnienie nowego postulatów na dalszym etapie rozwojowym naszej drogi, postulatów wielkiego, wymagającego nie mniej zdecydowania i poświęcenia się sprawie. Mamy, idąc za głosem Zarzewiaków, przeorać psychikę, wychować nowe wszechobjmujące zastępy i w oparciu o nie, z nimi i dla nich pełną życie na najwłaściwszą drogę rozbudowy, życie to ująć i zorganizować. I tu znów powtórzę: Nie wystarczy punkt widzenia **musimy się oglądać za punktem działania**. Dlatego — stojąc na gruncie przesłanek ideologicznych, doceniając ważność konsolidacji sił i środków dla urzeczywistnienia mitu Państwa Pracy, pomny wyżej cytowanych słów „Zarzewia“ — rzucam hasło **frontem do wsi**.

Wiedząc o tem, że Polska to kraj rolniczy, w którym punkt ciężkości gospodarczej spoczywa na rolnictwie, musimy dostroić nasze poczynania do tej bazy.

Nie wolno nam zapominać o tem, że wieś, to prawie 3/4 ludności, a więc główna masa, trzon narodu, który poza liczbą dysponuje zdrowiem moralnym i fizycznym, niewyczerpanym zasobem żywotnych sił, nie wolno nam lekceważyć tego, że wieś, to źródło wiecznie odmładzające i zasilające wyższe warstwy społeczne, a lud wiejski, najbardziej zbliżony sposobem życia i pracy do ziemi, jest jej posiadaczem dla siebie i dla całego narodu i stanowi najsiłniejszy łącznik narodu z własnym terytorjum; że lud ten jest polskim kapitałem zakładowym z którego naród czerpie swoją teraźniejszość i na którym musi budować swą przyszłość. Nie wolno nam zatem nie uwzględnić go w rachunku naszych zamierzeń i prac. Przeciwnie, kapitał ten powinien być w całem tego słowa znaczeniu zakładowym, a lud, jego warlości i dyspozycje, jego cechy i kultura muszą być przedmiotem szczególnej naszej uwagi, muszą się stać problemem pierwszej klasy i muszą być należycie uwzględnione. Nie możemy jednak nie zwrócić bacznej uwagi na odwrotną stronę medalu; na to, że dla tych milionowych mas chłopskich, Państwo Polskie nie jest zbyt jasne jako pojęcie jedni organicznej, nie jest zbyt drogie, jako Ojczyzna i nie jedyne jako cel, że brak im jeszcze zrozumienia ich roli, jako współtwórców ogólnego tonu życiowego. **Do nas więc należy zmiana oblicza wsi**. My Młodolegioniści, w znacznym procencie

ze wsi wyszli, znamy i musimy znać i poznawać atmosferę wsi polskiej, jej braki i bolączki. Musimy sobie jasno zdać sprawę z tego, że prometejski duch, twór czy pęd ku szczęściu, drzemie wśród ludu, jak iskra przysypana popiołem stru pieszonych przesądów i cudownie — bogobojnych baj, w których rych się „pocziwemu ludkowi“ niebo obiecuje, nie to, że szlachetności duszy ludzkiej wykwiłte, na drodze dobra, prawy i piękna uzyskane, ale niebo tanie, za srebrniki, czy polskie złote i za ich ciężką dolę szachrowane.

Nam pionierom nowego porządku społecznego i gospodarczego nie wolno tak rzeczy traktować. Na nas ciąży obowiązek iść do chłopu z sercem i rozumem i rozdmuchać tę iskry, pamiętając o tem, że tu jeszcze na ziemi, swemi rękami przewracanej i swym potem zlanej ma prawo do szczęścia. My — nie kto inny — musimy wyrwać rząd dusz tym wszystkim którzy o swój interes dbają, truchleją, by z karłów olbrzymi nie wyrosły; musimy wciągnąć chłopu w orbitę naszych zamierzeń i działań, uczynić z niego uświadomionego i czynnego politycznie obywatela, wiążąc go z Państwem nie tylko sentymentem, ale przede wszystkim zrozumieniem obowiązków obywatelskich i jego własnego do brze pojętego interesu. Był czas — nie było Was — możemy powiedzieć, lecz musi przyjsię i przyjdzie czas, że wszyscy zaważą na losach polskiej rzeczywistości i wszyscy i my i wy i oni staniemy zgodnie przy jednym polskim warsztacie Państwa Zorganizowanej Pracy.

Rapacz.

Witamy delegatów i uczestników Zjazdu

Samowolna odezwa

W dniu wczorajszym na murach miasta została rozklejona odezwa podpisana rzekomo przez Legjon Młodych, a w związku ze Zjazdem Okr. L. Mł. nawołująca do zwołania wiecu.

Jak się okazało odezwa ta została wydana przez leg. Duchnowskiego, który do wydania jej nie był przez komendę Legjonu Młodych upoważniony, przeto odezwa została wycofana, a leg. Duchnowski zawieszony w czynnościach.

Oświadczenie

Wobec niezgodnienia treści odezwy z okazji Zlotu i Zjazdu z Komisarzem Zjazdu usuwam z organizacji leg. Duchnowskiego Jana.

p. o. Komendant Okręgu Wil. L. M.
Henryk Karaś.

Na marginesie sprawozdań za rok 1934

Odbyły się Walne Zebrania Obwodu Miejskiego: jedno dnia 23 maja celem wyboru nowego Komendanta Obwodu, drugi 16 czerwca ku uczczeniu ś. p. Min. Pierackiego.

Dnia 3 czerwca urządzono obchód Dnia Spółdzielczości, na który złożyło się przemówienie o ruchu spółdzielczym na tle ideologii Legjonu Młodych, sprawozdanie z działalności sekcji spółdzielczo-wiejskiej, oraz szereg deklamacyj, wygłoszonych przez leg. Gawrońskiego.

W czasie od dnia 1 stycznia do 20 czerwca przeprowadzono 3 kolejne kursy kandydackie które dostarczyły Obwodowi Wilno-Miasto 103 nowych legionistów. Obecnie prowadzi się już czwarty w bieżącym roku kurs dla kandydatów.

Wzmocniono akcję mundurowania legionistów i legionistów, przez dostarczenie im 84 mundu-

rów i 55 czapek.

Sekcja Spółdzielczo-wiejska przy Komendzie Okręgu, mająca na celu przygotowanie kadry legionistów do pracy spółdzielczej na wsi, oraz zorganizowanie spółdzielni młodolegionowej przeprowadziła w okresie sprawozdawczym 11 zebrań dyskusyjnych i 3 organizacyjne.

Dnia 5 maja odbyła się inauguracja Komórki Zawodowej Nauczycielskiej przy Legjonie Młodych w Wilnie. Komórka liczy zgórą 40 legionistów. Urządzono 3-dniową wystawę robót kobiecych wykonanych przez legionistki Oddziału w Kuprjaniszkach.

Pozatem zorganizowano cały szereg odczytów o treści ideologicznej, politycznej oraz na tematy gospodarcze.

Komitet przygotowawczy do egzaminów wstępnych do P.S.T.

Po porozumieniu się Komendy Okręgu Wileńskiego Legjonu Młodych z władzami szkolnymi został zorganizowany dla absolwentów szkół powszechnych komplet przygotowawczy do egzaminów wstępnych na wszystkie kursy I sze Państwowej Szkoły Technicznej w Wilnie.

Pragnąc zapewnić kandydatom należyte przygotowanie do egzaminów, klerownictwo kompletu dostosowało ściśle program nauczania do wymagań, stawianych przez dyrekcję Szkoły Technicznej. Personel nauczycielski kompletu stanowić będą członkowie Legjonu Młodych, posiadający wyższe wykształcenie. Za kierownictwo kompletu, mającego trwać dwa miesiące wakacyjne, poczynając od dnia 18 czerwca b.r., pełną odpowiedzialność ponosi Komenda Legjonu Młodych.

Oplaty za okres przygotowawczy — bardzo niskie.

W Sekretarjacie Legjonu Młodych, mieszczącym się przy ul. Królewskiej Nr. 5—22, udziela się bliższych informacji codziennie w godzinach urzędowania od 17 do 19-ej.

Feljeton egzaminacyjny

Na korytarzach U. S. B. gwaro i tłumnie. Za chwilę w drzwiach do sali ukazuje się profesor i dobitnie odczytuje: p. X, p. Y, p. Z, proszę!

Pierwszy był różowy trochę zbladł, drugi był blady trochę zbiełał, a siebie niestety trudno zauważyć.

Siadamy we trzech wśród ciszy i powagi, w duszy lęk, a nawet strach.

„Pan jest człowiek młody“ — zwraca się do mnie profesor.

No pewnie, myślę sobie.

„Pan lubi spacerować po ogrodzie. Rozumie to pan?“

Oczywiście. Ja spaceruję po ogrodzie, przecież można zrozumieć.

„I spotkał pan swojego kolegę z mieczykiem, panowie czujecie nawzajem sympatię, rozumie pan?“

Można zrozumieć, ale trudno.

„I kolega pański zapoznał pana z jego siostrą, i... pan się zakochał“.

Tu profesor spojrział na mnie uważnie widocznie chciał sobie uprzytomnić jak wygląda człowiek zakochany i chyba nie bardzo... skoro zaraz padło dalej:

„I ożenił się pan, rozumie pan?“

Tak. Zrozumiałem, a rozwód będę brał w jesieni na poprawkę.

„Pan oczywiście jest uszczęśliwiony“ — indaguje dalej profesor.

Naturalnie czuję się jak wniebowzięty.

„A pański obecny szwagier rewanżując ożenił się z pańską siostrą. Pan pewnie ma siostrę?“

Oczywiście dla pana profesora wszystko, nawet tę młodą żonę.

A teraz zwraca się do jednego ze starożakonych: „Niech pa npowie poco ja to wszystko mówiłem, jaki tu zaszedł stosunek prawny?“

Na pierwsze jest łatwo odpowiedzieć, a na drugie mój kolega rozpoczął o powinowactwie, tom X Zводу zakonów, kodeks kanoniczny, apelacja wileńska, ergo drugi ślub nie ważny.

„A pan jak myśli?“ — zwrócił się do trzeciego z kandydatów.

Ten umiejętnie do spraw małżeńskich się zabrał i w życiu napewno dobrze się ożenił. Twierdził czasem, że małżeństwa są ważne oba, a czasem jedno, a niech sobie profesor zgadnie, jak jest w rzeczywistości. I wreszcie kolej na mnie.

Z mego punktu widzenia — odparłem jednym tchem — małżeństwa są oba ważne, przecie my się żenimy z miłości, a nie dla posagu.

„Taki ma pogląd“ — oburzył się profesor. „A jak to jest ze stanowiska prawnego dowieść się panowie z wyników“.

I teraz chodzimy wszyscy trzej jak strucl. Nie wiemy, który z nas jest wolny, kto żonaty, a komu przysługuje separacja.

Gdzieindziej miałem szczęście. Pytał mnie się naprzykład profesor jak się kształtuje opinię publiczną? Rozkoszne pytanie, czy można coś lepszego pożądać. Poco studjować prawo polityczne, kiedy wystarczy odczytać nasze gazety wileńskie i przejrzeć prasę akademicką, aby się zorientować, jak się kształtuje opinię publiczną, chociażby odnośnie do wyborów.

„Dziennik Wileński“. Narodowcy wszędzie odą zwartą masą, wszędzie zwyciężyli, a jeśli nie, to niewątpliwie zwyciężą, a tam gdzie nie uzyskali ani jednego mandatu to stało się to wskutek nadużyć wyborczych:

Tak się kształtuje opinię publiczną. **Pokonani są zwycięzcami**. A w prasie akademickiej, jak się tam urabia opinię publiczną. Prawdziwy Polak to — narodowiec, prawdziwy katolik — to narodowiec, jeśli kto jest ideowcem — to tylko narodowiec. A „Bunt Młodych“ i wszelkie regionalne pisma tego kierunku?

Tutaj oportunist i ugodowość nabiera tęczy kolorów szlachetnego idealizmu. Tylko Legjon Młodych niema żadnych idei i żadnej myśli — tak się kształtuje opinię publiczną.

My się jednak nie lekamy nagonki prasowej, ani oszczerzych i kłamliwych słów pod naszym adresem, bo im kto więcej krzyczy, tem mniej robi — stara to maksyma, a za nas niech mówią czyny.

Emśl.

Trzeba dbać o przyszłość Państwa

W kierunku wsi

Zastanawiając się nad zagadnieniem rozwoju ludzkości i ewolucją jej form organizacyjnych filozof Vico stworzył teorię przyptywu i odpływu elementu ludzkiego. Teoria ta opiera się na pewnych kolejno po sobie następujących etapach rozwoju ludzkości.

Według Vico'na rozwój ten przechodzi od wieku bogów przez wiek bohaterów do wieku ludzi (przyptyw) a potem następuje punkt zwrotny i ewolucja idzie w kierunku odwrotnym a więc od wieku ludzi przez bohaterów do wieku bogów (odpływ).

Poszczególnym etapom zmian odpowiada odpowiedni ustrój polityczny narodów, a więc okresowi bogów odpowiada ustrój teokratyczny, okresowi bohaterów odpowiada ustrój arystokratyczny, wreszcie okresowi ludzi odpowiada demokracja. Mniejsze lub większe dopasowanie powyższej teorii do form ustrojowych na przestrzeni wieków nie będzie tu tematem rozważań. Oczywiście, że jak u większości filozofów tak też i u Vico'na znaczną dozę realizmu zamienia pierwiastek abstrakcyjno-rozumowy i rzeczą niezawsze bezpieczną byłoby podobnymi teoriami się posługiwać. Lecz w teorii Vico'na jest jeszcze pewien moment który nie grzeszy abstrakcją, a równocześnie wydaje się być jaknajbardziej aktualny.

Jest to ten moment teorii, w którym Vico kreśli swój pogląd na demokrację i przewiduje powody jej upadku.

Według jego teorii okres demokracji doprowadzi do bezustannych niegód stronnictw i wyzysku ekonomicznego grup słabszych przez silniejsze, w rezultacie czego wyniknie anarchja a ludzkość kając ratunku musi schronić się pod opiekę silnego władcy.

Mam wrażenie że trudno było dokładnie przewidzieć na dwa wieki wcześniej (Vico żył na początku XVIII w.) los mającej się narodzić demokracji. I ta warstość polityczna teorii Vico'na.

Przez pryzmat teorii spojrzmy na rzeczywistość. Zdaje się nie nastęcać trudności stwierdzenie faktu, iż obecny stan demokracji (jeśli jeszcze demokracją stan obecny nazwać można) osiągnął punktu kulminacyjnego, a stan anarchji zdaje się nie być zbyt odległym. Wyrażając się kategoriami teorii Vico'na rzecz można, że znajdujemy się w punkcie od którego zacznie się „odpływ” a więc upadek demokracji i początek okresu władzy silnej, która u Vico'na nazywa się arystokracją. Tu oczywiście niezbędnie jest korekta do pojęcia, arystokracji.

Zaznaczyć należy, że pewne pojęcia mają o tyle wartość na przestrzeni dłuższych okresów czasu jeśli mają pewną chaotyczność w odniesieniu do swych cech, które zmieniają się zależnie od wymogów czasu. W wypadku konkretnym przez arystokrację należy rozumieć grupę ludzi odpowiedzialnego zespolonych i zaangażowanych ideowo. Jeszcze bardziej zrozumieliśmy i w nagięciu do rzeczywistości określanie powyższe pojęcia będzie to coraz większe zastosowanie znajdujący monizm partyjny.

A więc anarchja.

Smieszem wydaje mi się jednak pażnienie na naszą rzeczywistość polityczną po przez mgłę doktryn, które jeśli mają jakoś głębszą wartość to chyba tą, że potrafią czasami dosyć trafnie uchwycić kierunek rozwojowy w tej czy innej dziedzinie życia. Trudno jednak byłoby nam tu sądzić o rozwoju aż do form teokratycznych, chyba, że te będziemy rozumieć jako osiągnięcie pewnego maksimum doskonałości po zrealizowaniu wcielanej przez grupę „arystokratyczną” ideologii, jednakże na tem miejscu zadaniem moim będzie wskazać na pewne symptomy czasu, które pozwolą nam zrozumieć bardziej naszą rzeczywistość.

Nie będę wykazywał zgodności czy niezgodności teorii rozwoju Vico'na z rzeczywistością ani nie będę również snuł horoskopów dla rozwoju świata czy obchodzącej mnie tutaj państwowości polskiej. Zrobi to sobie każdy czytelnik według własnego uznania.

Uważam, iż przy wszelkiego rodzaju

dociekaniach wogóle a przy dociekaniach społeczno-politycznych w szczególności dedukcja: bliskie mu doktrynerstwo jest jedną z plag rozwoju ludzkości.

Umieć patrzeć i spostrzegać rzeczywistość taką jaką ona jest i stąd wyciągać wnioski o wysoka wartość polityka szukającego dróg wyjścia z kryzysu ustrojowego.

Stan polityczny Polski obecnej nastrocza dużo zastrzeżeń. Największym jednak niebezpieczeństwem dla należącego do rozwoju państwa jest istnienie partii, u których daje się zauważyć kompletny brak kryteriów państwowych w ich postępowaniu. A więc **przenoszenie interesu klasy ponad interes wspólnoty państwowej. Następnym nie mniej groźnym niebezpieczeństwem jest działalność grupy konserwatystów którzy jak polip osiedli na rozwijającym się organizmie państwowym.**

Jeśli do tego dodamy jeszcze słynne **polskie warcholstwo** to dopiero będziemy mieli całkowity obraz niebezpieczeństwa, jakie grozi należytemu rozwojowi państwa polskiego.

NIECH ODPOWIE INSTYKNT SAMOZACHOWAWCZY.

Racja stanu mocarstwowej polski wymaga natychmiastowego i zdecydowanego działania czynników kierowniczych w kierunku usunięcia z powierzchni życia polskiego tych pasożytów, które potem mogą się stać przyczyną organicznej choroby państwa.

S. O. S.

W dojrzałym i świadomym swych celów społeczeństwie sygnał alarmowy nie powinien wywoływać paniki.

Wszyscy niemal jednogłośnie stwierdzamy, że „złe się dzieje”, a nie chcemy zdać sobie jasno sprawy ze źródeł tego zła.

Na pierwszy rzut oka zdawałoby się, że poprostu nie dorośliśmy do tego, żeby móc je analizować. Ale nie o to chodzi.

W większości wypadków zachowujemy się, jak przysłowiowy struś, który chowając głowę w piasek uważa się za kompletnie bezpiecznego i wystawia na światło dzienne i (co gorsze) chciwość myśliwych, swoje cenne pióra, jedyną rzecz, dla której jest ścigany. Jest rzeczą zupełnie jasną, że przyszłość polityczna państwa leży na barkach organizacji młodzieżowych i choć może nie wszyscy chcemy im przyznać tak doniosłą rolę, to jednak musimy zdać sobie jasno sprawę z faktu, że właśnie te organizacje mają najwięcej czasu na to, żeby wypracować tę przyszłość, wżyć się w nią i zrobić z niej rzeczywistość państwową.

Doceniając olbrzymią wagę organizacji młodzieżowych w życiu politycznym i społecznym musimy przyjrzeć się im dokładniej i... niestety uderzyć we wszystkie sygnały alarmowe.

Polacy lubią się zresztać, stowarzyszać, nosić mundury i znaczki, ba nawet wypracowywać różne ideologie, ale cóż z tego?

Coraz nowe doświadczenia wykazują, że młodzież doby obecnej, pokolenie, które powinno być zahartowane i odporne więcej od innych, w większości wypadków idzie chętnie po najłżejszej linii oporu, co wytwarza groźną dla przyszłości tandetę ideologiczną i organizacyjną. Ciężkie warunki finansowe, walka o byt zgasiła zapał młodzieży, ale nie nauczyła jej myśleć realnie. Nabyta jeszcze gdzieś w „sztubie” zdolność „ściągania” i posługiwania się „skrótnymi” s. uż. wie lu ludziom do kształtowania sobie pojęć politycznych.

A przecież jest rzeczą jasną, że „związanie” starych wzorów nie można montować ideologii przyszłości, bo życie idzie naprzód i w zamki starych szablonów żadną miarą wcisnąć się nie da.

Nam w pierwszym rzędzie nie wolno zapominać o tem, że zadanie organizacji młodzieżowych jest szukanie no-

Już pierwsze objawy tej choroby mamy aż nazbyt wyraźne.

Czyż trzeba udowodniać dominację interesu klasowego drobnej burżuazji we wszelkiego rodzaju posunięciach endecji, czyż hece antyżydowskie i wystąpienia zewnętrzne nie są tego dowodem?

Czyż ostatni mord polityczny na osobie ministra Pierackiego nie jest dostatecznym dowodem zgnilizny moralnej partii politycznych w państwie wciąż tolerowanych? Czyż wreszcie budującym czynnikiem w społeczeństwie jest ten brak zrozumienia dla interesu mas pracujących, które nieumiejętną polityką są popychane w kierunku dziwnych nowotworów politycznych w rodzaju Narodowych Socjalistów czy obozu Narodowo-Radykalnego? Czyż pozostawiona wolność polityczna ma służyć w dalszym ciągu demagogom do jątrzenia stosunków politycznych w Państwie?

Czyż wreszcie nieświadomiony robotnik ma w dalszym ciągu służyć za narzędzie do robienia interesu sprytnym politykiem?

Jeden wielki krzyk protestu musi być odpowiedzią na powyższe pytania.

Dekret o obozach koncentracyjnych oraz zapowiedź rządu iż okres nieodpowiedzialności politycznej bezpowrotnie minął. Zdaje się być wyraźną zapowiedzią bezkompromisowego likwidowania dalszych bastionów parlamentaryzmu i dlatego też witamy go z zadowoleniem.

Far.

wych dróg* i wychowanie ludzi, którzy po tych drogach zgodnie i karnie potrafią poprowadzić rzeczywistość przyszłości.

te, nieaktualne hasła, ale zwarty front. Nie prywatą i warcholstwo, niezuorganizacyjny powinien być naszym celem. Podejmując wielkie zadanie powinniśmy doprowadzić je do końca z całym poczuciem odpowiedzialności za przyszłość.

Nie wszyscy potrafią prowadzić, nie wszyscy umieją rozkazywać, ale obowiążkami wszystkich jest dążyć do wytworzenia zwartych szeregów karnych i świadomych obywateli, w których wypracowana wspólnie ideologia znajdzie pewne i zwarte oparcie. Dlatego czas najwyższy skończyć z ambicjami osobistymi.

Dobro i siła organizacji powinny być naszym naczelnym hasłem. Przyszłość należy do nas i sami musimy ją sobie budować, musimy z podjętego zadania wywiązać się tak, żebyśmy kiedyś, po latach mogli śmiało spojrzeć w oczy następnego pokolenia.

Nam w udziale przypadła twarda praca konstruktorów, pozbawiona laurów i chwały, ale stanowiąca o całej przyszłości. Musimy być do niej przygotowani.

Problem organizacyjny w Polsce o tyle nabiera znaczenia poważniejszego, że stoi przed nami wielkie zadanie — nadanie naszej rzeczywistości państwowej — zwartego i jednolitego oblicza politycznego i ideowego.

Egzamin organizacyjny — jaki my młodzi zdać musimy — staje się w ten sposób egzaminem ideologicznym i politycznym.

Ale chodzi rzecz naturalna o silną organizację i mocną ideologię.

I właśnie w chwili, kiedy przyszłość Państwowa wymaga silnej organizacji, która potrafi zapewnić mu przyszłość, Legion Młodych powinien dołożyć wszelkich starań, żeby stać się właśnie tą organizacją, której w udziale przypadnie budowanie i utrzymanie tej wielkiej przyszłości.

MIEJSKI TEATR LETNI w Ogrodzie po-Bernardyńskim.

Dziś o godz. 4-ej i o godz. 8.30 w. oraz jutro o g. 8.30 w.

Moja siostra i ja

Wieś wileńska z jej specyficznym charakterem, z jej odrębnymi potrzebami gospodarczymi i kulturalnymi wymaga specjalnego podejścia. Bez dokładnego zrozumienia tych potrzeb, bez zbadania warunków prowadzenia drobnych gospodarstw na Wileńszczyźnie nie może być mowy o zrealizowaniu jakiegobądź programu gospodarczego, zmierzającego do poprawy bytu drobnego rolnictwa. Legjon Młodych, zdając sobie sprawę z tych trudności, podchodzi do wsi wileńskiej w sposób naukowy, po uprzednim ściśle zbadaniu jej życia. Idziemy na wieś nie dla tworzenia w niej nowego ugrupowania politycznego, lecz dla jej przebudowy gospodarczej, opartej przede wszystkim na współdzieleniu drobnych jednostek rolnych. Niosąc chłopu ściśle wypracowany program gospodarczy, przemawiany do niego zrozumiałym dlań językiem pojęć gospodarczych nie zaś politycznych, przygotowując go w ten sposób do przyszłej pracy spółdzielczej, organizującej siły społeczne środowiska do celowej w w niem pracy.

Przy Okręgu Wileńskim L. M. pracowała w ciągu okresu sprawozdawczego Sekcja Zagadnień Spółdzielczo-Wiejskich. Sekcja ta opracowała między innymi program pracy Legionu Młodych na terenie wsi wileńskiej. Praca ta musiałaby pójść w następującym kierunku:

1) Wciąganie rolników do pracy w spółdzielniach istniejących.

2) Zakładanie nowych spółdzielni, a przede wszystkim spółdzielni pracy, któreby rozwinęły przemysł chałupniczy i wikliniarstwo.

3) Rozwijanie akcji przysposobienia spółdzielczego wśród młodzieży szkolnej, pozaszkolnej, oraz społeczeństwa dorosłego na wsi.

Wobec dającej się odczuwać konieczności zaopiekowania się zdolną młodzieżą szkolną Sekcja Zagadnień Spółdzielczo-Wiejskich zamierza rozpocząć akcję założenia stypendjum dla zdolniejszych uczniów i uczennic, kończących szkoły powszechne i życzących kształcić się w szkołach średnich.

Brak odpowiedniego dla wsi wileńskiej pisma perjodycznego nasuwa Sekcji myśl podjęcia wydawania takiego pisma.

W okresie sprawozdawczym Okręg Wileński L. M. zorganizował Obwód w Opsie (Komendant Leg. M. Karawan) i oddział w Mejszagole (Komendant leg. Paszkowski). W trakcie organizowania się są Obwody w Wilejce i Głębokiem, oraz Oddziały w Drui, w Dziśnie, Miocach, Bicnicy i Zalesiu.

To, na coby należało zwrócić uwagę

Niemal każdy odwiedzający Wilno zapytany o wrażenia odpowiada jedno: okolice są malow nieze, miasto jest piękne, lecz — brudne.

W ocenie tej jest duża doza prawdy. Podmiatane raz na dzień w rannych godzinach ulice w ciągu dnia zanieczyszczają się niedopałkami papierosowymi, biletami autobusowymi, różnymi reklamami, rozdawanymi przechodniom, i t. p. Szczególnie razi oko ten brud uliczny na nowoczesnych jezdniach klinierych. Kosze na odpadki są ustawione dość rzadko, zresztą publiczność nie jest jeszcze przyzwyczajona do posługiwania się nimi. Należałoby zmusić przechodniów do przestrzegania czystości, ustanawiając na uchylających się od zastosowania się do odnośnych przepisów nieduże kary pieniężne, któreby mogli pobierać specjaliści agencji, kursujący po mieście. W ten sposób można by dać zatrudnienie kilku bezrobotnym.

Drugą bolączką, już nie tylko natury estetycznej, jest stan naszych chodników. Bardzo często się zdarza, że po rozkopaniu ulicy pod czas robót kanalizacyjnych lub wodociągowych płyty chodnikowe zostają ułożone niedbale w ten sposób, że tworzą wyboje, zagrażające całłości nóg przechodniów. Upływają miesiące i nikt się nie zatroszczy, by chodnik doprowadzić do porządku. Rzecz zdawałoby się mała, lecz powtarzająca się często, nadaje miastu wygląd zaniedbany, nie mówiąc już o niewygodzie.

Ostatnimi laty urządzono na ulicach, między chodnikami, trawniki pozbawione całkowi cie... trawy. W tym wypadku można uczynić zarzut przechodniom, którzy bardzo często depczą miejsca wyznaczone na trawniki, lecz należy jednak zaznaczyć, że ogrodnik miejski nie zasiewa jej trawą.

Po zasianiu zaś należałoby surowo przestrze gać, by nie były deptane, karząc grzywną niedyscyplinowanych przechodniów. (f).

X Zjazd delegatów Związku Muzeów w Polsce

Wczoraj rozpoczęły się obrady X-go Zjazdu Delegatów „Związku Muzeów w Polsce”, przy udziale około 40-tu uczestników. Po nabożeństwie w kaplicy Ostrobramskiej, o godz. 10-ej nastąpiło otwarcie zjazdu w Auli Kolumnowej USB. Obrady zajął dyrektor Muzeum Narodowego w Krakowie, prezes Związku Muzeów p. dr. Feliks Kopera. Następnie witali zjazd w imieniu rządu p. Wojewoda Jaszczolt, w imieniu Uniwersytetu Stefana Batorego Prorektor Czeczowski, w imieniu T-wa Przyjaciół Nauk p. Rektor Zdziechowski, w imieniu Muzeum Białoruskiego p. dyr. Łuckiewicz i w imieniu W. Z. A. prof. Śleńdziński. P. Dyr. Brensztejn odczytał depeszę Prezydenta miasta dr. Maleszewskiego.

czyt p.t. „Rzut oka na muzea wileńskie”, którego pierwszą część drukujemy dziś na innym miejscu.

Po referacie uczestnicy zjazdu zwołali naradę pod kierownictwem dra St. Lorentza, prof. dra M. Morelowskiego i ks. dr. Śledzińskiego. Na zjazd m. in. nymy przybyli delegaci z Warszawy, Poznania, Lwowa, Krakowa i wielu innych ośrodków muzealnych w Polsce — oraz delegat ministerstwa WR. i OP. w osobie p. dr. Jadwigi Przeworskiej.

O godz. 16-ej uczestnicy zjazdu zwołali zbiórkę T-wa Przyjaciół Nauk, gdzie wyjaśnić udzielali p. profesor dr. Wł. Antonowicz, p. dyr. M. Brensztejn i p. prof. dr. M. Morelowski.

O godz. 17-ej odbyły się obrady plenarne.

Po przemówieniach powitalnych p. konserwator dr. Lorentz wygłosił od-

Pierwszeństwo kawalerów orderu „Virtuti Militari” przy obsadzaniu urzędów państwowych i samorządowych

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozstało do wojewodów i innych kierowników podległych ministerstwu urzędów, oraz do przewodniczących wydziałów powiatowych, prezydentów i burmistrzów miast okólnik w sprawie pierwszeństwa kawalerów orderu „Virtuti Militari” przy obsadzaniu urzędów państwowych i samorządowych.

Ministerstwo, przytaczając odpowiedni przepis ustawy o orderze „Virtuti Militari” — stwierdza, że wprawdzie ustawa ta przewiduje wydanie rozporządzenia wykonawczego, które określa sposób, w jaki następuje dostarczenie pracy kawalerom orderu „Virtuti Militari”, jednakże ustawowo zastrzeżone im prawo pierwszeństwa przy przyjmowaniu do służby państwowej lub samorządowej, nawet bez rozporządzenia wykonawczego, stwarza wyraźny obowiązek uwzględnienia ich podań przed innymi kandydatami. (Iskra).

Przy słabym trawieniu, reguluje naturalna woda gorzka „Franciszka-Józefa” tak ważną obecnie działalność kiszek. Pytajcie się lekarzy.

Poświadczenia zamieszkania dla ulg kolejowych

Ministerstwo komunikacji wprowadziło ostatnio ulgi kolejowe, z których w okresie wakacji szkolnych korzystać mogą wspólnie mieszkający członkowie rodzin (oboje lub jedno z rodziców z dziećmi, albo małżonkowie). Dla uzyskania tego rodzaju ulgi niezbędne jest m. in. przedstawienie potwierdzenia wspólności zamieszkania osób.

W związku z tem ministerstwo spraw wewnętrznych poleciło, aby zarządy gminne i miejskie wydawały potwierdzenia wspólnego zamieszkania możliwie szybko i sprawnie. Oplaty, pobierane za tego rodzaju potwierdzenia, nie powinny być nadzbyt wysokie i nie powinny przekraczać 20 gr. od jednego egzemplarza, czyli łącznie 60 gr. Potwierdzenia mogą być wydawane jednemu i tym samym osobom kilkakrotnie.

Komisje rozjemcze dla lekarzy Ubezpieczalni Społecznych

Z dniem 19 bm. weszło w życie rozporządzenie ministra opieki społecznej z dnia 17-go kwietnia 1934 r. o postępowaniu rozjemczym przed komisjami rozjemczymi dla spraw lekarzowania w wypadkach sporów między lekarzami. Rozporządzenie to ustala tryb postępowania ubezpieczalniami społecznymi lub Zakładem Ubezpieczenia na Wypadek Choroby. Przez spór, rozumie się zatargi zbiorowe, dotyczące grup lekarzy, lub wszystkich lekarzy jednej lub więcej ubezpieczalni społecznych, względnie Zakładu Ubezpiecz. na Wyp. Choroby. Zatargi tego rodzaju rozpatrują komisje rozjemcze, główne komisje rozjemcze oraz nadzwyczajne komisje rozjemcze.

Trenczyńskie Cieplice

rodzime gorące źródła siarczane i mułowe. Leczą radykalnie: **REUMATYZM — ARTRETYZM ISCHIAS — NEURALGIĘ**. Tanie i dogodne leczenie ryczałtowo. Wyjaśnić udziela honorowo: Czechosłow. biuro informacyjne — Warszawa, Zabia 4

Dzieje jednego losu

Los ten miał numer 137.215. Od dwóch lat jedną ćwiartkę tego losu posiadał starszy sierżant KOP-u w Łachwie p. P., drugą ćwiartkę ksiądz B. w Kępnie w Poznańskim. Pozostała połówka należała do p. G. we Lwowie. Przy obecnej loterii duchowny i wojskowy pozostali wierni swemu numerowi. Natomiast p. G., choć otrzymał od kolektora ten sam numer, zwrócił go spowrotem. „Numer jest nieszczęśliwy” — mówił — nie na niego nie wygrałem dotychczas. Podczas lata zrobię przerwę w grze.

A Los przez wielkie „L” sprawił figla. W tym samym czasie zgłosił się do tej kolektury p. E., rachmistrz urzędu gminnego koło Kostopola. Chciał nabyć numer 137.071. Tak samo i p. S. z Gdyni miała numer 137.111. Niestety — jak się wówczas obojgu wydawało — numery te już były sprzedane komu innemu. Chcąc nie chcąc wzięli oboje ćwiartki, odrzucone przez p. G.

I oto w piątek pada główna wygrana 100.000 zł na ten numer 137.215. Ksiądz i sierżant zostali nagrodzeni za stałość. Pan rachmistrz i pani z Gdyni również otrzymali nagrodę za nieupieranie się przy swoim. A pan G.? Można sobie wyobrazić. Napewno jeszcze dziś, choć po niewczasie, kupił nagwałt nową połówkę. W pierwszej klasie stracił szansę. Ale ostatecznie może w drugiej klasie wygrać 200.000 zł., a może później i milion.

Charakterystyczne jest, że części tego losu, który takie dziwne przechodził koleje, znajdują się w różnych stronach Polski. Na ten sam szczęśliwy numer wygrały cztery osoby, które się nie znają, nigdy nie widziały i może nigdy nie zobaczą.

KTO CHCE

pozbyć się zaparcia i jego skutków, jak niestrawności, mdłości, zgagi, wzdęcia brzucha i t. p., powinien zaopatrzyć się w **Kaskaryne Leprince**. Zażywa się 1 lub 2 pigułki wieczorem podczas jedzenia. Koszt mały, turebka 40 gr. Do nabycia w każdej aptece.

Jak Baer zwyciężył Carnera

Baer

jednakże w trakcie zdjęć zachwycony jego gra reżyser, zaproponował mu główną rolę w filmie. Baer przyjął to z zadowoleniem; natomiast Carnera był wściekły. W filmie bowiem bohater masakruje Carnera.

Od chwili owego spotkania w filmie obaj bokserzy poczuli do siebie głęboką niechęć.

PRZECHWALKI BAERA.

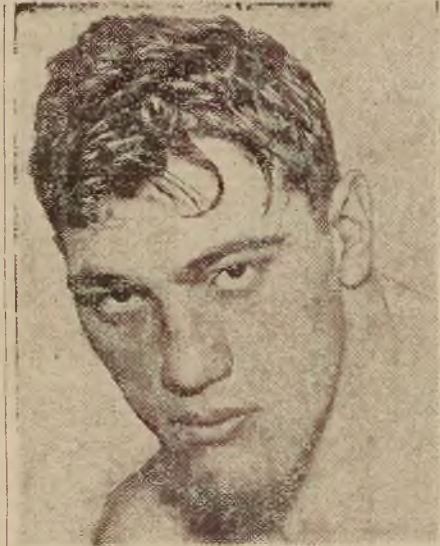
Treść filmu miała się wkrótce spełnić w życiu. Maks Baer bowiem odnosił na ringu coraz wspanialsze zwycięstwa i zaczął przechwalać się, że masakruje wreszcie na serio włoskiego olbrzyma. Po wyznaczeniu spotkania z Carnera, Baer — „pajac kabaretowy” — zgodnie ze swą naturą, podczas treningu nie oszczędzał docinków swemu przeciwnikowi.

Carnera zabrał się do treningu b. poważnie; natomiast Baer trenował na wesoło w otoczeniu wielbicieli, przyjaciółek i przyjaciół. Zawsze też przechwalał się, wiedząc, że to dojdzie do przeciwnika, iż zbije Carnera na miazgę, nawet „z kobietą na każdej ręce”. Nie poprzestawał jednak w rodzaju: „Zbiję cię na blin” albo „Podziurawię ci twój szkielet”. Można wyobrazić jak się czuł Carnera i jak czekał na spotkanie, aby zapłacić za te docinki.

Ale co najparadziej, że Baer dotrzymał obietnicy. Zwyciężył Carnera — miażdżąc. Złamał mu kilka żeber, kość nosową i prawdopodobnie kość pięści.

CARNERA CZEKA NA REWANŻ.

Ambicja Carnery została śmiertelnie urazona. Do meczu przystępował z całą powagą w obronie barw swego państwa. Przecież nawet Mussolini przysłał mu depeszę z rozkazem, aby zwyciężył. A tymczasem Maks Baer, podczas meczu zachowywał się jak pajac, robił oko do znajomych, podśpiewywał, tańczył, a nawet pokazywał język przeciwnikowi — i w rezultacie

Carnera

co jest najgorsze — zwyciężył wspaniale przez techniczny K. O.

Carnera czeka niecierpliwie na rewanż. Jak wiadomo w jesieni będzie zorganizowane spotkanie rewanżowe. I pewny jest zwycięstwa. Dodaje mu odwagi jego b. narzeczoną, kelnerka włoskiej restauracji w Londynie. Gdy dowiedziała się, że Carnera spotkała kłeska, natychmiast zatelefonowała do niego z Londynu. Carnera spoczątku powitał ją chłodno, lecz, gdy powiedziała aby w następnym spotkaniu „wyłarł Baerem podłogę i zabił go za wszystkie te paskudztwa, które mówił o nim”, odpowiedział jej z ożywieniem:

— Dobrze... we wrześniu.

A więc czekajmy września.

KORZYSTAJCIE ZE ZLECENIŃ INKASOWYCH

RATY ZA SPRZEDANE ARTYKUŁY, PRENUMERATY, WSZELKIEGO RODZAJU NALEŻNOŚCI DO 50 zł. — NAJPEWNIJ, NAJWYGODNIJ I NAJTANIEJ ZAINKASUJE WAM POCZTA W CAŁYM KRAJU ZA P O M O C ą ZLECENIŃ INKASOWYCH. — — —

OPŁATA ZA ZAINKASOWANE SUMY W YNOSI:

DO 30 zł. — 30 gr.

OD 30

DO 50 zł. — 40 gr.

Proces morderców Garnarczówny

KOBIETY SZUKAJĄ EMOCYJ.

W procesie krakowskim studentów—morderców przesłuchano już przeszło 30-tu świadków. Rozprawa budzi coraz większe zainteresowanie, co objawia się w coraz liczniejszym napływie publiczności. Procesem interesują się szczególnie kobiety. Wiele osób usiłuje dostać się na salę rozpraw bez biletów, co powoduje ustawicznie zatargi z oddźwiernymi.

MATKA SCHENKIRZYKA.

Koleżdy i znajomi Schenkirzyka twierdzą w dalszym ciągu, że Bobrzecki wywierał na niego zły wpływ. Zeznania, przyehylne dla Schenkirzyka, koronuje jego matka. Gdy wchodzi na salę, oskarżony Seb. zakrywa sobie twarz dłońmi. Matka Seb. szlochając opowiada:

— Mój syn był zawsze bardzo dobrym, kochanym dzieckiem. Był grzeszny, acetyl się dobrze i nigdy nie złego nie zrobił. Nie mogę zrozumieć, by dopuścił się jakiegoś zbrodniczego czynu. Nie wierzę, że dokonał tej zbrodni. A

jeżeli wyciągnął rękę po cudzą własność, to proszę mu przebaczyć, bo i ja mu przebaczam.

W tej chwili matka Seb. wybucha płaczem i wola: „Mój kochany synu”, poczem kieruje się w stronę Schenkirzyka, chcąc go uścisnąć. Postawiony zatrzymuje ją.

Schenkirzykowa opowiada dalej, że pewnego razu zwróciła jej profesorowie gimnazjum uwagę na to, że syn jej ma niestosownych kolegów.

Przewodniczący: — Czy pani syn miał słabą wolę?

Schenkirzykowa: — Tak, już w czasach gimnazjalnych zwracali mi profesorowie na to uwagę.

OJCZYM BOBRZECKIEGO.

Świadkowie nadkomisarz Połak i przodownik służby śledczej Piskor opowiadają o przebiegu śledztwa i ujęciu oskarżonych. Mówią, że podczas badań w śledztwie Doniec zmieniał częściej swoje zeznania.

Ojczym Bobrzeckiego zeznawał z płaczem: — Kiedy dowiedzieliśmy się, że oskarżony

jest o popełnienie tak ciężkiej zbrodni — zdrgnięliśmy. Nie mogliśmy zrozumieć, aby był zdolny do tego. Był zawsze bardzo dobry, — gdy zobaczył biedniejszego od siebie zawsze mu pomagał.

Podczas zeznań tego świadka ukrywa Bobrzecki twarz w dłońach i przy ostatnich jego słowach poczyna szlochać.

WIZJA LEKARSKA.

Na wniosek obrony Sad postanowił przeprowadzić na miejscu zbrodni wizję lekarską — w mieszkaniu dr. Nuessenfelda. Dokonano jej wczoraj.

Przed wyjazdem
na wywczas
nie zapomnij zaopatrzyć się we flakon orzeźwiającej wody kolońskiej

POLONAISE
fabryka perfum
SZACHA
Do nabycia we wszystkich perfumeriach

KRONIKA

Dziś: Nar. Św. Jana Chrzcici.

Jutro: Prospera. Adalberta

ZE ZWIĄZKÓW I STOWARZ.

— Zarząd Ogniska OMP. im. R. Traugutta podaje do wiadomości kandydatów i sympatyków, iż z dnem 20 bm. zostały wznowione prace w zespolech i kolach realizacyjnych ogniska, w nowym lokalu przy ulicy Bazylijskiej 2—19. Kandydaci proszeni są o zgłoszenie w godz. od 7—21 do obyw. p. o. kierownika Piotrowskiego Władysława, celem ponownej rejestracji.

— Z T-wa Opieki nad Dziećmi. Dnia 3 czerwca r. b. w lokalu T-wa Opieki nad Dziećmi odbyło się Walne Zebranie Komitetu „Chleb dzieciom”.

Sprawozdanie roczne od 1 kwietnia 1933 r. do 1 kwietnia 1934 roku wykazało, iż w dziesiątym roku istnienia dochody Komitetu były następujące: zbiórka po domach przyniosła zł. 5.798,47 i wpływy zamiast wizyt świątecznych jak również i ofiary z redakcyj pism — zł. 554,55 czyli razem zł. 6353,02.

W tymże okresie schroniskom wileńskim i na obiady dla dzieci biednej inteligencji wypłacono zł. 4.033. Na koszt utrzymania sekretariatu i różne wydatki związane z istnieniem Komitetu wydano zł. 1365,81.

Na walnym zebraniu zapadła uchwała: prace Komitetu nie przerywać wobec zmniejszenia się ofiarności społeczeństwa. Przedstawiciele schronisk obecni na Walnym zebraniu w serdecznych słowach dziękowali za dotychczasową pomoc, zaznaczając, iż zapomogi udzielane schroniskom nawet w małych sumach są bardzo mile widziane w teraźniejszych kryzysowych czasach.

Zarząd wybrano w składzie: prezes p. dr. Świeżyński, wiceprezes p. Helena Wańkowiecowa i p. W. Wojewódzka, skarbnik p. A. Głowiński, członkowie: pp. Marja Tupalska, Helena Nowicka, Jadwiga Łukowska i Amelja Uniłowska.

Komisja Rewizyjna p. Marja Kubińska p. dr. Ludwik Łukowski i p. Antoni Sawicki.

ZEBRANIA I ODCZYT

— Odczyt w Izbie Rolniczej. Izba zawiadoma, że dnia 24-go czerwca r. b. o godz. 4 ej po południu, w lokalu Izby — Dominikańska 13 — odbędzie się konferencja, poświęcona zagadnieniom hodowli.

W konferencji weźmie udział prof. Adamczak który podzieli się ze słuchaczami szeregiem swych spostrzeżeń nad stanem hodowli, poczynionych w czasie wycieczki zorganizowanej specjalnie dla zbadania stanu pogłowia zwierząt gospodarskich w okręgu Wileńskiej Izby Rolniczej, poczem o godz. 6-jej wygłosi odczyt p. t. „Najnowsze zdobycze wiedzy o pochodzeniu zwierząt domowych i roślin uprawnych w Europie”.

— Zebranie Kom. Berka Joselewicza. Dnia 24 bm. w lokalu Archiwum Państwowego przy ul. Uniwersyteckiej odbędzie się Walne Zebranie likwidacyjne Komitetu Berka Joselewicza. Pierwszy termin zebrania o godz. 11-jej drugi termin ważny bez względu na ilość członków obecnych o godz. 12-jej w południe.

— Śląsk Cieszyński pod panowaniem czeskim. Dnia 25 bm. o godz. 8 wiecz. odbędzie się w lokalu Tow. im. Łaskiego odczyt pod po wyższym tytułem. Wstęp wolny.

Tragiczny wypadek na ul. Wierzbowej Dziecko wpadło pod wąskotorówkę

Wezoraj na ul. Wierzbowej, w miejscu gdzie przebiega wąskotorówka w kierunku Zakretu, wydarzył się tragiczny wypadek. 6-letnia Jadwiga Kozłowska (ul. Wierzbowa 20) wpadła pod wagonetkę, odnosząc bardzo ciężkie obra-

żenia ciała. Kozłowska ma zmiądzoną zupełnie nogę i rękę. W stanie bardzo ciężkim przewieziono ją do szpitala Św. Jakóba. (c)

Niedziela
24
Czerwiec

Spostrzeżenia Zakładu Meteorologii U. S. B. w Wilnie z dnia 23/VI — 1934 roku.

Cisnienie 755
Temperatura średnia + 15
Temperatura najwyższa + 20
Temperatura najniższa + 10
Opad 1.4
Wiatr zachodni
Tend.: spadek, stan stały
Uwagi: przelotne deszcze.

Przewidywania pogody w/g PIM'a: Pogoda o zachmurzeniu zmiennym z możliwością przelotnych deszczów, zwłaszcza na północy. Nieznacznie chłodniej. Najpierw umiarkowane i porywiste wiatry zachodnie, potem słabniejące zachodnie i północno-zachodnie.

Z KARTY ŻALOBNEJ

— Zgon posła Kwinty. Wezoraj o godzinie 8 rano w klinice wojskowej po krótkiej chorobie zmarł poseł na Sejm Witold Kwinto, kierownik Sekretariatu Powiatowego BBWR w Brasławiu. Przyczyną śmierci było zakażenie krwi od wrzodu na szczękę.

OSOBISTA

— Wyjazd do Gdyni wice-prezydenta Jensa. Na zjazd inżynierów, który w najbliższych dniach odbędzie się w Gdyni z ramienia Zarządu m. Wilna wyjechał wice-prezydent inż. Jenz.

Z UNIwersYTETU

— Otwarcie Sali im. Marszałka Józefa Piłsudskiego i Wystawy Sprawozdawczej Wydziału Sztuk Pięknych USB, nastąpi w wtorek, dnia 26 czerwca r. b. o godzinie 1-jej w murach po Bernardyńskich. Wejście od Ogrodu Bernardyńskiego. Zaproszenia rozesłane na dzień 18 bm. są ważne w dniu otwarcia. Wystawa będzie otwarta do dnia 8 lipca r. b. włącznie. W dniu otwarcia od godziny 3-jej do 5-jej i w następnym dniu od godziny 10-jej do 5-jej popołudniu wstęp dla zwiedzających wolny.

WOJSKOWA

— Ostatni dzień urzędowania Komisji Paborowej. W poniedziałek 25 b. m. zbierze się poraz ostatni Komisja Paborowa. by dać możliwość ustalić stosunek do wojska wszystkim tym, którzy w wyznaczonych w okresie normalnego urzędowania Komisji terminach z jakiegokolwiek powodów do przeglądu nie stawili się. Obowiązek więc stawiennictwa spoczywa na wszystkich mężczyznach urodzonych w roku 1913-ym oraz tych z roczników 1912 i 1911, którzy na poprzednim przeglądzie zakwalifikowani zostali jako czasowo niedolni do służby wojskowej (kat B).

Komisja Paborowa urzęduje w lokalu przy ul. Bazylijskiej 2.

— Dwudziestolecie 5 p.p. Leg. Dowódca Korpusu Oficerski 5 p. p. Leg. zawiadamiają, że na święto pułkowe przypadające w dniu 4 lipca, osobne zaproszenia wysyłane nie będą. Goszczą mile widziani.

SPRAWY SZKOLNE

— Doroczny popis publiczny uczn. Konserwatorium odbędzie się w niedzielę dn. 24 b. m. o godz. 12.30 popoł. Popisywać się będą klasy fortepianu, skrzypiec, śpiewu solowego, instrumentów dętych i orkiestrowej. Karty wstępu otrzymać można w sekretariacie Konserwatorium (ul. Końska 1) od g. 4—7 w. Początek o godz. 12.30 w poł.

KURJER SPORTOWY

Makabi — W.K.S. Śmigły 2:0

Mamy pierwszą lokalną sensację sportową. Wezoraj Makabi wygrało z WKS 2:0.

Mistrzowie spoczęli na laurach, przegrywając pierwszy raz od kilku lat mecz o mistrzostwo okręgu. Wojskowi stracili dwa cenne punkty. Wynik ten jest rewelacyjny, a tem ciekawszy, że WKS przegrał do zera. Piłkarze WKS nie mogli zdobyć się na strzelenie nawet honorowej bramki.

Przegrana WKS i smuci i cieszy. Smuci dla tego, że zaczęliśmy już teraz tracić nadzieję co do dalszych losów piłkarstwa wileńskiego, bo przecież WKS był typowany na 100 procentowego mistrza i na tego, który z powodzeniem walczyć będzie znów o Ligę, a tu tym czasem — taka przykreść.

Cieszymy się zaś, bo poziom piłkarstwa za-

czynna wyrównywać, zdołacie mistrzostwa staje się walką ciekawą i równą, walka zaczyna nabierać swej wartości sportowej.

Wezoraj piłkarze WKS grali słabo, a mówiąc szczerze odrabiali tylko zwykłą pańszczyznę co oczywiście zmieniło się w sposób okropny, bo drużyna zesłała z boiska pokonana.

Ambitna gra Makabi, już w pierwszej połowie gry odnosi powodzenie, zdobywając pierwszą bramkę, a tem samym i prowadzenie. Mało jednak tego, bo oto po przerwie pada druga bramka przyjęta burzą oklasków zgromadzonej publiczności.

Z drużyny Makabi najlepiej grał Zajdel, a u pokonanych Wysocki.

Sędziowanie p. M. Franka stało na poziomie ligowym.

Ceny nabiału i jaj w Wilnie

Ceny nabiału i jaj według notowań Związku Spółdzielni Mleczarskich i Jajczarskich w Wilnie, Końska 12. Dnia 22 czerwca 1934 roku

Masło za 1 kg. w zł.: Wyborowe 2.10 (hurt), 2.40 (detal). Stołowe 1.90 (hurt), 2.20 (detal).

Sery za 1 kg. z zł.: Nowogrodzki 2.20 (hurt), 2.60 (detal). Lechicki 1.90 (hurt), 2.20 (detal). Litewski 1.70 (hurt), 2.— (detal).

Jaja: Nr. 1—4.50 (za 60 szt.), 0.09 (za 1 szt.), Nr. 2 — 3.90 (za 60 szt.), 0.08 (za 1 szt.), Nr. 3 3.60 (za 60 szt.), 0.07 (za 1 szt.).

WYCIECZKI.

— Wycieczki harcerskie. Na terenie pow. wileńsko-trockiego w ostatnich dniach bawiło kilka wycieczek harcerskich, które przybyły celem poznania jezior Trockich oraz zapoznania się z życiem obozów letnich.

Wycieczki harcerskie przybyły z Warszawy, Katowic i innych miast.

Teatr i muzyka

MIEJSKI TEATR LETNI W OGRODZIE PO

— Ostatnie przedstawienia komedji muzycznej „Moja siostra i ja” po cenach niższych. Dziś, w niedzielę dn. 24 b. m. Teatr Letni w Ogrodzie po-Bernardyńskim daje dwa przedstawienia, nadwyras interesującej i arcywesołej komedji muzycznej w 2-eh aktach p. t. „Moja siostra i ja” — o godz. 4-jej jako przedstawienie popołudniowe i o godz. 8.30 w wykonaniu do skonałe zgranego zespołu z Hanką Wańską i Stanisławem Iwanskim w rolach głównych Geny niższe.

— Jutro, w poniedziałek o godz. 8.30 w „Moja siostra i ja” — ceny niższe.

— Najbliższa premiera w Teatrze Letnim. We czwartek dn. 28.VI odbędzie się premiera doskonałej komedji N. Druckiej p. t. „Zamknięte drzwi” — z występem Z. Barwińskiego.

TEATR MUZYCZNY „LUTNIA”.

— Występy Janiny Kulczyckiej. „Bohaterowie”. Dziś o g. 8.30 w. obfitująca w piękne melodie, doskonała operetka Oskara Straussa „Bohaterowie”, która cieszy się nieustającym powodzeniem, wywołując ogólny zachwyt publiczności. W roli głównej Janina Kulczycka sw. m. pięknym głosem czaruje widownię. Świetnie zgrany zespół artystyczny z Dłal, Łasowską, Dembowskim, Domostawskim i Tatrzańskim na czele, jest przedmiotem codziennych owacji. W akcie II-gim efektowny taniec bułgarski w układzie J. Ciesielskiego. Ceny letnie. Wycieczki i akademie korzystają ze specjalnych ulg biletowych.

— Dzisiejsza popołudniówka w „Lutni”. Dziś o godz. 4 pp. ukaże się po cenach propagandowych słynna operetka „Orlow” z udziałem J. Kulczyckiej na czele najwybitniejszych sił zespołu artystycznego. Liczne tańce i ewolucje urozmaicają to ze wszechmiar efektowne widowisko. Ceny propagandowe od 25 gr.

Zamach samobójczy

Wezoraj wieczorem, na ulicy Zawalnej, koło rynku drzewnego, znaleziono w brannie z objawami silnego zatrucia się esencją octową, jakiegoś mężczyznę w ubraniu zamożnego wieszniaka.

Po przewiezieniu do szpitala żydowskiego stwierdzono, że jest to 58-letni Ignacy Żurowski — stały mieszkaniec Wornian.

Co było powodem zamachu samobójczego nie zostało narazie stwierdzone. (c)

Aresztowanych wodzów endeckich przewieziono na Łukiszki

Sprawa aresztowanych członków Koła Młodych Stronnictwa Narodowego oraz rozwiązanej partii narodowych socjalistów przekazana została do dyspozycji władz sądowno-słedczych.

Jednocześnie dowiadujemy się, iż na podstawie decyzji władz miarodajnych zatrzyma-

nych przewieziono samochodami policyjnymi do więzienia na Łukiszkach.

Dalsze dochodzenie w sprawie zatrzymanych prowadzi p. wiceprokurator Giedrońc oraz sędzia śledczy Szelking. Wezoraj władze administracyjne przekazały do dyspozycji władz są-

dowo-słedczych wszystkie akta dotyczące sprawy zatrzymanych.

Niezależnie od tego dowiadujemy się, że władze sądowno-słedcze prowadzą odrębne dochodzenie w stosunku do zatrzymanych przywódców rozwiązanej partii miejscowych narodowych socjalistów Rekićcia, Iwaszkiewicza Sperskiego i Głinskiego.

Dochodzenie wytoczone zostało przeciwko nim na podstawie odnalezionych przez policję, w czasie rewizji w ich mieszkaniach, materiałów świadczących o tem, że działalność ich wykraczała poza ramy prawa.

Wyniki dotychczasowych dochodzeń, ze względu na dalszy ciąg śledztwa, nie mogą być narazie ogłoszone. (c)

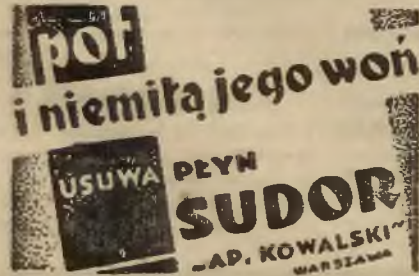

Teatr muzyczny „LUTNIA”

Występ Janiny Kulczyckiej

DZIŚ

BOHATEROWIE

KINO W PARKU

Im. Gen. Żeligowskiego

Na scenie parkowej:
WIELKI KONCERT Wil Orkiestry Symfonicznej (Muzyka lekka) oraz **ARJE I PIEŚNI** w wyk. znakomitej śpiewaczki Wandy Hendrychówny. Początek o g. 7.30 wiecz.

DZIŚ I CODZIENNIE

Następnie o zmierzchu na ekranie:
(na wolnym powietrzu przy zgaszonym świetle)
Arcywesela **KOMEDIA** tryskająca humorem

Miłość i hazard

Wstęp 25 groszy.

PARK SPORTOWY

Im. Gen. Żeligowskiego

Dziś w niedzielę 24 czerwca o godzinie 4.30 popołudniu
Niedziela
sensacja! **Największa impreza sportowa!**

1) **WALKA z BYKIEM** którą stoczy polski olbrzym Leon Grabowski. Grabowski jako URSUS! Kto zwycięży? 2) **BOKS** angielski w wadze ciężkiej na 6 rund MIAZIO (Polaka) contra VAN RYL (Holandja). 3) **WALKA WOLNO-AMERYKAŃSKA!** Wszystkie chwyt dozwoleń LAN GER (Zyd. zapaśnik) — KRAUSS (Niemcy). 4) **WALKA SZWAJCARSKA NA PASY!** TORNO (Polska) contra STIBOR (Horwacja). 5) Atrakcyjne produkcje siłowe! Wstrzymanie 2 samochodów na pełnym gazie i w. in. 6) Sensacyjny **BOKS INDIJSKI** przy udziale wszystkich zawodników międzynarodowego turnieju zapaśniczego, odbywającego się obecnie w Wilnie. Ceny od 54 gr.

P A N

Ostatni dzień!

ROMANS SEKRETARKI

W genjalnej kreacji niezapomnianej królowej ekranu Brygdy Helm i Józefa Schildkrauta. Na scenie: **CAŁKOWICIE NOWY PROGRAM REWJOWY** p. t. „**RÓŻOWY WALC**” (w nowych dekoracjach). Aktówka „Radymy tobie ale wolę sobie”. Trio Grey, Kaczarowscy, Winter, Duet Norton w obfitym nastrojowym programie. — Ceny od 25 groszy.

HELIOS**DZIŚ ostatni dzień! Z zapartym tchem śledzi się filma ZEMSTA D-RA FU MANCHU**

NAD PROGRAM: Ostatnie ciekawe zdarzenia z areny światowej w najnowszym „Foxie” oraz dodatki dźwiękowe. — Ceny popularne od 25 groszy. Następnym programem: Król ekranu **Doug. Fairbanks** i wioślarnia **Bebe Daniels** w najwspanialszej kreacji **W pogoni za księżycem**.

ROXY

Na scenie: **Wielka rewja** p. t. „**Z CAŁEGO SERCA**” z udziałem Niny Bielicz, duetu **Cesarskich**, Stanisława **Gozdawy-Gołąbowski**, Marty **Poplewskiej** i **Seweryna Orlicza**.

NA EKRAPIE: Na żądanie publiczności przebojowa komedia rewjowa p. t. **URWIS z HISPANII** w rol. gł. słynny komik **EDDIE CANTOR** i 1000 pięknych dziewcząt zespołu Ziegfelda. UWAGA! Ceny biletów znacznie niższe PARTER od 40 gr. Początek o 3-ej. Ostatni o 10.30.

Kino-Rewja COLOSSEUM

Dziś wielki przebój **ROMANSE CYGAŃSKIE** zemsty cyganki p. t. w genjalnej kreacji niezapomnianej królowej ekranu Brygdy Helm i Józefa Schildkrauta. Na scenie: **CAŁKOWICIE NOWY PROGRAM REWJOWY** p. t. „**RÓŻOWY WALC**” (w nowych dekoracjach). Aktówka „Radymy tobie ale wolę sobie”. Trio Grey, Kaczarowscy, Winter, Duet Norton w obfitym nastrojowym programie. — Ceny od 25 groszy.

OGNIKO

Genjalny **Walter Huston**, **Phillips Holmes** oraz **Anita Page** kreują główne role w najnowszym arcydziele reżysera **Van Dyke'a** **NOCNE SĄDY** twórcy **Trader-Horna** i **Człowieka Małpy**. — NAD PROGRAM: **Tygodnik dźwiękowy**.

PROSZKI
«KOWALSKINA»
STOSUJE SIĘ PRZY UPORCZYWYCH **BOLACH GŁOWY**
KONIECZNIE ZE ZNAKIEM „SERCE W DIERŚCIENIU”
FABRYKA CHEM-FARMAC. A. KOWALSKI, WARSZAWA

DO WYNAJĘCIA

duży lokal na parterze od ulicy w centrum miasta Biskupia 4.

Dowiedzieć się u dozorczy lub telefon Nr. 188 - od godz. 2—4 po południu i wieczorem od 7-ej

Wielka bezpłatna premia!!!

Firma nasza, pomimo niskich cen naszych kompletów, posiadała również rozdanie wśród Klientów, którzy zakupili u nas do dnia 30 czerwca 1934 r. jeden z niżej wymienionych kompletów, następujące premie: 4 ubrania męskie z wełnianego kordu, ładnie uszyte, 1 płaszcz damski z najnowszego wełnianego materiału, 1 kilim 3 - metrowy (wzory perskie), 1 chustka duża do odziania z czystej wełny i 10 tuzinów ręczników kąpielowych.

TYLKO ZA ZŁ. 9.20.

wysyłamy: 4 metry materiału t. zw. „Lido” na elegancką letnią suknię damską, 1 parę pantofli damskich (podać rozmiar obuwia), 1 koszulę damską madapolamową, strejnie haftowaną we wszystkich kolorach, 1 parę reform z doskonałego trykotu, 3 chusteczki damskie batystowe z jedwabną mierzka, 1 parę pończoch jedwabnych we wszystkich kolorach i 2 kawałki na dła pachnącego toaletowego.

TYLKO ZA ZŁ. 10.30.

wysyłamy: 3 metry materiału (najnowsze desenie obecnego sezonu) na letnie ubranie męskie lub na palto damskie pełnej podwójnej szerokości 140 cm., 1 koszulę męską, 1 parę kaletonów z satynowym wykończeniem, 1 pasek zamszowy do spodni z ładną nikielową klamrą, 1 parę skarpetek deseniowych i 3 chusteczki męskie do nosa z ładnym kolorowym szlakiem.

TYLKO ZA ZŁ. 17.—

wysyłamy: 4 metry materiału najnowszego, w ładne desenie na letnią suknię damską, 8 i pół metr. płótna białego na bieliznę wszelkiego rodzaju lub na pościel, 5 metrów flaneli kolorowej miękkiej i puszystej na piżamy i szlafroki lub w różnokolorowe prążki na bieliznę wszelkiego rodzaju w dobrym gatunku, 5 metrów firanek kańwowych do okien w najładniejszej desenie żakardowe i 8 metrów ręcznikowego czysto-białego w kostkę w dobrym gatunku.

Wymienione komplety wysyłamy za zaliczeniem pocztowym na listowne zamówienie. Płaci się przy odbiorze towaru na poczcie. Bez ryzyka. Jeżeli towar się nie podoba, przyjmujemy z powrotem i natychmiast zwracamy pieniądze. Zamówienia należy adresować tylko:

FIRMA „ŁÓDZKO - BIELSKA TKANINA”

Łódź, ul. Św. Andrzeja Nr. 7—77.

UWAGA: Dnia 8 lipca 1934 roku ogłosimy listę osób, które otrzymały premie

Do wynajęcia

LOKAL

pod RESTAURACJĘ
Ś. to Michałski zauł. Nr 2, m. 11

Do wynajęcia

mieszkanie 6 cio pokojowe z wszelk. wygodami, centr. ogrzew., gaz, łazienka, ul. Teatralna 4

Oddam na własność**DZIECKO**

(dziewczynkę),

ul. Legionowa 3, m. 9.

Sprzedam PLAC frontowy

przy ul. SUBOCZ
250 sążni kwadr. bez długów i obciążeń. Ziemia ogrodowa. Punkt handlowy.

Dowiedzieć się: **Subocz 28**
u p. **CZEPURNOWA**.

Fortepjan

mały w dobrym stanie
sprzedam bardzo tanio. Miłośniczna 6—4.

Mieszkania

3—5—7 pokojowe może być połączone na 12 pok. z wygodami do wynajęcia. Ceny przystępne ul. Mickiewicza 4—1 informację u dozorczy domu.

Dnia 16 czerwca r. b.

zginął pies Wilk

wabi się „Tob”. Proszę odprowadzić za wynagrodzeniem Plac Metropolitany 3—8.

Poszukuję

letniska

nie w pensjonacie. Warunki: niedaleko stacji kolejowej, las, rzeka lub jezioro — aby były rybki i polowanie. Z utrzymaniem lub bez. Zgłoszenia proszę kierować do adm. „Kurjera Wileńskiego” pod „Letnisko”

Ważne dla P.P. Gospodyń na letniskach, w majątkach, pensjonatach i t. p.
Kawę codziennie świeżo paloną z własnej Palarni, różnych gatunków w cenie od 5 zł. za klg. paczkami żywnościowemi już od 1/2 klg. pocztą wysyłamy

DOM HANDLOWY ST. BANEL I S-ka

WILNO, MICKIEWICZA 22-a.

TOWARY KOLONJALNE, SPOŻYWCZE, oraz WINA i SPIRYTUALJE
WŁASNA PALARNIA KAWY TEL. 8-49. WŁASNA ROZLEWNIA WIN

W domu i na wycieczce
ZADAĆ WSZĘDZIE
ZADAĆ WSZĘDZIE
Witamina
KAWA WITAMINA
było smaczna i pożywna kawa

ORYGINALNE PROSZKI
„MIGRENO-NERVOSIN”
D. M. W. N. 1590
Z FARB. Z **KOGUTKIEM**
ZA ŚRODKIEM
KOJĄCYM BÓLE
ZASTODOWANIE:
BÓLE GŁOWY
MIGRENA, NEURALGIA
BÓLE ZĘBÓW
GRYPA, PRZEZIĘBIENIA
BÓLE ARTRETYCZNE
STAWOWE, KOSTNE I T.
ZADAJCIE W APTEKACH PROSZKÓW
ZERN. FABR. **KOGUTKIEM**
W ORYGINALNEJ OPAKOWANIU
PO 5 PROSZKÓW W PUDEŁKU

AKUSZERKA

Marja Laknerowa

przyjmuje od 9 do 7 wiecz.
przeprowadziła się na
ul. J. Jasińskiego 5—20
róg Ofiarnej (obok Sądu).

AKUSZERKA

Śmiałowska

przeprowadziła się
na ul. Orzeszkowej 3—17
(róg Mickiewicza)
tamże gabinet kosmetyczny,
usuwa zmarszczki, brodawki,
kurczaki i wagi.

AKUSZERKA

M. Brzezina

przyjmuje bez przerwy
przeprowadziła się
Zwierzyńce, Tomasza Zana
na lewo Gedyminowską
ul. Grodzka 27.

DOKTOR

D. Zeldowicz

Choroby kobiece, skórne, weneryczne, narządów moczowych.
od godz. 9—1 i 5—8 wiecz.

Dr. Zeldowiczowa

Choroby kobiece, weneryczne,
narządów moczowych.
od godz. 1—2 i 4—6 wiecz.
ul. Wileńska 28, tel. 2-77

Dr. Kenigsberg

Choroby weneryczne, skórne
i moczopłciowe,
ulica Mickiewicza 4.
telefon 10-90.
od godz. 9—12 i 4—8.

Z A R A Z

potrzebni z kaucją ogrodnik, gospodyni, fernal i służąca. Zgłoszenia Redakcja „Kurjer Wileński”. Kaucja 6 zł.

Maturzystka

ze znajomością języka niemieckiego, poszukuje lekcyj na wakacje. Łaskawe zgłoszenia do Redakcji J. B.

PLAC

na Zwierzyńcu sprzedam b. tanio. O warunkach dowiedzieć się w Administracji „Kur. Wil.”

B. NAUCZYCIEL GIMN.

udziela lekcje i korepetycje w zakresie 8 klas gimnazjum ze wszystkich przedmiotów. Specjalność matematyka, fizyka, jęz. polski. Łaskawe zgłoszenia do administracji „Kurj. Wil.” pod b. nauczyciel.

Rutynowana

nauczycielka

z dobrą referencjami w zakresie 4 klas gimnazjum, posiada języki, poszukuje posady na wyjazd. Oferty dla „Nauczycielki” w adm. „Kurjera Wil.”

Cement tanio! „WYSOKA”

Nowo utworzonej Cementowni w Rosi.

Przedstawicielstwo i wyłączna sprzedaż

M. DEULL

Wilno Jagiellońska 3 tel. 8-11

Bocznica własna i Skład, Kijowska 8, tel. 999
SKŁAD MIEJSKI: Zawalnia 44.

Ratujcie zdrowie
Powagi świata lekarskiego stwierdziły, że 75% chorób powstaje z powodu obstrukcji. Chory żołądek jest główną przyczyną powstawania najrozmaitszych chorób, — zanieczyszcza krew i tworzy złą przemianę materji.
ZIOŁA Z GÓR HARCU
D-ra LAUERA
jak to stwierdzili wybitni lekarze, są idealnym środkiem dla uzdrowienia żołądka, usuwają obstrukcję, są łagodnym środkiem przeczyszczającym, ułatwiają funkcję organów trawienia, wzmacniają organizm i pobudzają apetyt.
ZIOŁA Z GÓR HARCU D-ra LAUERA usuwają cierpienia wątroby, nerek, kamieni żółciowych, cierpienia hemoroidalne, reumatyzm i artretyzm.
Cena pudełka Zł. 1.50; podwójne pudełko Zł. 2.50
Sprzedawca w aptekach i drogeriach (skł. aptecznych.)

Wytwórnia sztucznych wód mineral. i napojów chłodząc.

pod firmą

„E. Tromszczyński”

w Wilnie

pod kierownictwem
współwłaścic. mag. **W. Wrzeźnińskiego**
poleca: sztuczne wody mineralne (Vichy, Ema, Karlsbad i inne) i napoje chłodzące, przyrządzane wyłącznie na cukrze.

Zakład — Piwna 7

Magazyn — Wielka 50

BROSZURA I BEZPŁATNIE
NATURALNY ZNAKOMITY
SOK CZOSNKU
PRZY
KASZLU
DUSZNYCH
SKIEROZIE
WYCZERPANIU
APTEKA
MAZOWIECKA
DRA A. SKLEPIŃSKIEGO
WARSZAWA, MAZOWIECKA 10

W Wilnie informację udziela i broszury wydać bezpłatnie:
Apteka P. JUNDZIŁKA, ul. Mickiewicza 33.

Mieszkanie 2 i 3 pokojowe z wszelkimi wygodami (łazienka, woda, do wynajęcia, Plac Metropolitany 3, vis a vis mostu Zarzecznego.

Samochód - kareta mało używany **SPRZEDAM**. Oferty: Biuro „Inżynier”, Niemiecka 4, tel. 3-04, sub „Easex”